



INDEX RERUM OMNIUM NOTABILIUM,

QUE IN HOC TRACTATU DE COMPETENTIIS
inter Archiepiscopos, Episcopos, & Nuntium Apostolicum
cum potestate Legati à latere continentur.

*Prior numerus paginam literâ p, alter marginales notas literâ n, de-
notat: addita verò litera c, caput designat, quæ apposita
est ubi ita congruere visum est.*

A

Abbas.



BBAS Ecclesiæ nulli Episcopo subjectæ censetur Ordinarius: p.173.n.8.

Actio & Actus.

Actio domino adversus servum non competit. pag. 264. n. 120.

Actio noxalis quandonam competat adversus domini servi furtum committentis. p.265.n.122.123.&124.

Actio legis Aquiliæ non datua nisi domino, & contra dominum. p.266.n.128.

Actiones sive passivæ, sive activæ, quæ ex contractu oriuntur; secundum naturam suam distinguuntur, & separantur. p.215.n.62.& seqq.

Actio quæ accusationem continet patri per filium acquiritur. ibid.n.86.

Actiones inventæ sunt à jure civili, ideo passim civiles appellantur pag. 242. n. 83.

Actiones esse de jure civili quo sensu

Pars II,

semper verum sit. p.243.n.91.&92.
Actiones quandonam sint juris gentium ibid. n. 93.

Actio mandati quænam de portato competat. ibid.n.94.

Actiones utiles ad adeundam bonorum possessionem substituto conceduntur. p.288.n.30.

Actiones non directæ, sed utiles esse solent; quoties non ex verbis legis, sed ex ejus mente, & sententia conceduntur. ibid.

Actiones directæ in hæredes ex lege Cornelia transferuntur. p.288.

Actus resolvitur, & tanquam infectus reputatur deficiente conditione. pag. 324. n. 40.

Adoptio.

Adoptione finita nullum ejus vestigium remanet. p.230.n.87.

Adrogatus.

Adrogatus cum filijs transit in familiam adrogatoris. p.229.n.83.&84.

Æquitas.

Ad Æquitatem in jure scripti subsidium recurritur, tanquam ad jus secretum, legemque secretam. p. 318.n.9.

- Æquitatis ratio non attenditur quando scripta non est.* p. 324 n. 45.
- Ætas.*
- Ætas annorum triginta completorum requiritur ad promotionem ad Episcopatum.* p. 39. c. 17. n. 1. & 2.
- Æthiops.*
- Æthiopes & Indi an possint ad Episcopatus apicem eligi, & ad alias dignitates Ecclesiasticas.* p. 28. n. 12. & 13.
- Alere, & Alimentorum.*
- Alimentorum legatum civi factum finitur eo deportato, secus verò si minimam capitis diminutionem passus sit.* p. 234. n. 16.
- Alimentorum obligatio ad transverfales præter sororem non extenditur.* p. 319. n. 17.
- Alendi obligationem primum gradum non transgredi quamplurimi Doctores sustinent.* ibid. n. 22. & pag. 320. n. 23.
- Alendi obligatio ob benemerita inter propinquos.* ibid. n. 24.
- Aloysius de Meneses.*
- Aloysij de Meneses Comitum de Ericeira laudes brevi encomio referuntur.* p. 2. n. 2.
- Aloysius de Meneses curat natum sibi filium cum Pontificalibus in Cœnobio B. Virginis Annuntiatæ per Illustrissimum Capellanum Maiores baptizari.* ibid.
- Annata.*
- Annata quid sit, & quomodo, & quibus ex fructibus solvatur.* p. 169. n. 2.
- Annata debetur etiam in pensionibus factis à Legato à latere Pontificis Apostolicis.* ibid. n. 3.
- Annata solvitur de beneficiis dignitatibus, vel alteri beneficiis inacabili.* p. 170. n. 6.
- Annata solvitur tam in casu resignationis, quam vacationis per obitum.* ibid. n. 7.
- Annata debetur de pensionibus, & ad illius contributionem pro rata tenetur pensionarius.* p. 170. n. 9.
- Annulus.*
- Annuli Pontificalis, & Episcopalis antiquitas commendatur.* p. 53 n. 1. & seq.
- Annulo Episcopali non debent res profanæ insculpi.* p. 54. n. 4.
- Annulus Antistitum quibus gemmis aptius decoretur.* ibid. & seq. n. 9.
- Annulus datur Episcopo in pignus casti amoris, & conjugij signaculum.* ibid. n. 10.
- Annulum sacrum quo in loco Antistites deferre debeant.* ibid. & pag. 55. n. 11. & 12.
- Apostolus.*
- Apostoli quare à Christo Domino in Ecclesia instituti.* p. 16. n. 1.
- Apostoli omnes an à Christo Domino Episcopi creati sint, & parem cum S. Petro potestatem acceperint.* pag. 18. n. 12. 13.
- Apostolorum, excepto Petro, ordinario temporaria remansit, & Petri auctoritati eorum jurisdictio subordinata.* ibid. n. 14.
- Apostoli ordinariam, & extraordinariam potestatem acceperunt.* pag. 19. n. 19.
- Apostoli in locum discessuri Christi ad regendam Ecclesiam Dei substituti fuere.* p. 95. n. 4.
- Apellatio.*
- Apellatio datur etiam à Legato à latere.* p. 123. n. 3.
- Apellatio non recipitur à superiore, nec etiam à Legato à latere, nisi per publica documenta constiterit apellationem esse interpositam in debita forma.* ibid. n. 4.
- Apellatio tanquam quid facti non præsumitur nisi probetur.* ibid. n. 5.
- De Apellationis interpositione constare debet, ut concessio commissionis rescripto de causa cognosci possit.* ibid. n. 6.
- Apellatio quomodo interponatur quando Ordinarius definitivè pronuntiavit in causa ad se spectante.* pag. 176. n. 3. & seq.
- Apellans in quo casu non possit impetrare commissionem.* p. 178. n. 14. 15. & 16. & seq.
- Apellatione una ad Papam, altera ad inferiorem emissà, quænam prævalere debeat.* ibid. n. 19.
- Apellans ad Papam, & comparens coram inferiore, aut adhærens apellationi*

tionem adversarij renuntiare censetur devolutioni ad Papam, & non prodest ei commissio. p. 179. n. 21. 22 & 23.

Appellatione ad Nuntium recepta quid agendum si postea impetretur rescriptum Papæ. ibid. n. 26. & 27.

Appellatio interposita post tres sententias conformes non est admittenda. p. 180. n. 28. & 29.

Appellatio interposita à Religioso, virtute cuius petit commissionem omisso medio, an sit ei concedenda. pag. 182. n. 41.

Appellatio interposita ab Archiepiscopo, aut Episcopo ad Legatum vel Nuntium Apostolicum à parte gravata, an post inhibitoriam intimatam attentatum & nullum reddat quidquid postea gestum fuerit. p. 183. c. 75.

Appellatio non admittitur à sententia lata à Præsidente Cruciatæ cum Tribunali. p. 346 n. 2.

Archiepiscopus.

Archiepiscopus Ulyssiponensis optimo jure pro sua ordinaria jurisdictione clavium potestatem ostendit. p. 2. n. 1.

Archiepiscopus Ulyssiponensis laudatur. ibid. n. 2.

Archiepiscopus Ulyssiponensis denegat Comiti de Ericeira facultatem, ut ejus filius cum Pontificali à Capellano Maiori in Carnobio B. Virginis Annuntiatæ baptizetur. ibid. & seq.

Archiepiscopus Ulyssiponensis conatur impedire, ne Baptismus cum Pontificalibus per Capellanum Maiorem extra Parochiam filio Comitis de Ericeira administretur. p. 3. & 4. n. 4. 5.

Archiepiscopus Ulyssiponensis mandat scribi Pastoralem abrogatoriam super sefforiam interdicti per Auditorem Nuntiaturæ promulgatæ. p. 11. n. 13.

Archiepiscopus Ulyssiponensis nullam declarat super sefforiam Auditoris Nuntiaturæ contra suum interdictum promulgatam, & ex abrupto processisse. p. 14. n. 15.

Archiepiscopus Ulyssiponensis interdictum a se latum, ob violatam jurisdictionem ordinariam aufert. pag. 15. n. 17.

Archiepiscopus Toletanus aliquando

electiones Episcoporum confirmavit. p. 46. n. 27.

Archiepiscopus Toletanus in Regis absentia Episcopos absolutè olim eligebat. ibid. n. 27.

Archiepiscopus an possit possessionem adipisci virtute literarum Apostolicarum. p. 51. c. 21. n. 1.

Archiepiscoporum consecratio quomodo, & quo tempore fieri debeat. ibid. c. 22. n. 1.

Archiepiscopus, aut Episcopus ad libitum possunt facultates denegare, super quibus arbitrium habent à Concilio Trid. aut consuetudine pag. 69. num. 2.

Archiepiscopus eadem prohibitionem ligatur ac Episcopus quoad exercitium Pontificalium. pag. 75. n. 8.

Archiepiscopus nihil potest decernere in causis motis coram Episcopo suffraganeo, nisi per viam appellationis in secunda instantia. p. 90. n. 4.

Archiepiscopus non potest adiri per viam querelæ interpositæ à negatione Suffraganei. ibid. n. 7. & 8.

Archiepiscopi, & Episcopi possunt procedere secundum arbitrium suum per edicta pastoralia, non obstante contradictione Nuntij Apostolici. p. 82. num. 4.

Archiepiscopum Ulyssiponensem bene processisse contra Nuntium Regni Lusitanæ ob scandalum turbatæ jurisdictionis ordinariæ, defenditur. p. 88 & seq. n. 14.

Archiepiscopi, & Episcopi varijs titulis honoratur. p. 89. 90. n. 12 & 3.

Archiepiscopi quo titulo distinguantur ab Episcopis in Regno Lusitanæ pag. 90. n. 2.

Archiepiscopi possunt in suo Archiepiscopatu quod potest Papa in orbe universo, casibus reservatis exceptis. ibid. n. 12.

Archiepiscopi Regibus æquiparantur, & in Hispania caput coram Rege cooperiunt, & coronant Imperatorem. ibid. n. 16 17.

Archiepiscoporum potestas à quo instituta, cui communicata, & quænam illa sit. p. 91. n. 21.

Archie-

- Archiepiscopi & Episcopi qua potestate gaudeant ad punienda crimina in suis diocesis commissa, & adversus quos eam exercere possint. p. 92. n. 30. & 31.
- Archiepiscopus in materia pœnali potest excommunicationem, vel aliam pœnam ipso jure inducere, & edictum pastorale promulgare. pag. 93. num. 34. & 35.
- Archiepiscopus Ulyssiponensis optimo jure contra Nuntium Lusitaniæ ejusque Auditorem Edictum pastorale promulgavit. p. 92. n. 11.
- Archiepiscopus potest suspendere, interdicere, & excommunicare Episcopum. p. 107. & seq. n. 26. & 27.
- Archiepiscopus & Episcopus possunt punire Regulares exemptos aut alios turbantes jurisdictionem suam, vel lacerantes eorum edicta, facientesque alios actus turbativos, non obstante contradictione Nuntij Apostolici facta ab eo ut Ordinario exemptorum. p. 121. & seq. n. 1.
- Archiepiscopus aut Episcopus possunt predicare contra exemptos secundum arbitrium suum, si absque licentia Pœnitentiæ sacramentum secularibus administrant, & predicant, non obstante contradictione Nuntij Apostolici, vel Legati à latere. p. 140. n. 2.
- Archiepiscopi & Episcopi post consecrationem præcedunt Comitibus aut Marchionibus in Consilio Regis aut Principis, licet ante consecrationem ab eis præcederentur. pag. 144. n. 17. & 18. & seqq.
- Archiepiscopi & Episcopi in scripturis, & consilijs semper nominantur ante Comites & Marchiones, & eis præferuntur. p. 145. n. 24. & seq.
- Archiepiscopus accepto pallio potest perferre crucem in sua diocesi, etiam in locis exemptis: sed quando adest Legatus nec Cruce, nec mozetta uti potest. p. 148. n. 1. 2. 3. 5. & 6.
- Archiepiscopus & Episcopus quando nam censeantur Ordinarij in sua diocesi. p. 172. n. 1. 2. & 3.
- Archiepiscopi, vel Episcopi citari non possunt ut coram inferiore Papâ personaliter compareant, sive procedatur ex officio, sive alio quovis modo. p. 174. n. 2.
- Archiepiscopi & Episcopi citari non possunt ad Supremum Pontificem ob quodvis delictum etiam atrocissimum, nisi præcedente speciali commissione manu Papæ signata. ibid. n. 3.
- Archiepiscopi, & Episcopi non possunt deponi etiam ob enormissimum crimen, nisi à solo Papa. ibid. n. 4.
- Archiepiscopus non potest causas in prima instantia coram suo suffraganeo pendentes ad se avocare, nisi per viam legitimæ appellationis. pag. 186. num. 2.
- Archiepiscopus non potest quemquam subsiditum à jurisdictione sui suffraganei eximere. p. 190. c. 86 n. 2.
- Archiepiscopus, & Episcopus possunt indulgentias concedere pro tota sua diocesi, quamvis non sint in actu visitationis. p. 196 n. 1. & 2.
- Archiepiscopatus & Episcopatus pristino Archiepiscopo, vel Episcopo restituendus est quando ab hostibus recuperatur. p. 207. n. 111. 112.
- Archiepiscopus, & Episcopus impediens Legatum vel Nuntium Apostolicum uti Baldachino possunt censuris plecti. p. 329. n. 3.
- Plura sub hoc titulo reponi potuissent quæ reperies in verbo *Episcopus*.
- Auditor.*
- Auditor generalis Legationis & Nuntiaturæ Apostolicæ appellationem Capellani Majoris Lusitaniæ recepit, seque judicem constituit in causa vertente inter ipsum, & Illustrissimum Archiepiscopum Ulyssiponensem. p. 7. n. 11.
- Auditor Nuntiaturæ mandat Archiepiscopo Ulyssiponensi, ut acta causæ remittat ad suum Tribunal. p. 9.
- Auditor prædictus mandat scribi literas supersefforias contra interdictum per Illustrissimum Archiepiscopum Ulyssiponensem promulgatum. p. 10. n. 12.
- Auditor Nuntiaturæ literas promulgat annullantes Pastoralem Illustrissimi Archiepiscopi promulgatam adversus supersefforias interdicti. pag. 13. num. 14.
- Auditor

Auditor Camerae Apostolicae, aut alij
Judices Romanae Curiae nihil decer-
nunt nisi in secunda instantia per
viam appellationis. p. 78 n. 6.

Auditor Camerae Apostolicae potest cau-
sas in quibus adest obligatio Came-
ralis in prima instantia pendentes ad
se avocare. p. 186. n. 3.

Auditores Legatorum à latere, aut Nun-
tiorum cum simili potestate non pos-
sunt applicare poenas pecuniarias
propter delictum commissum, con-
tradiciente Archiepiscopo, vel Epif-
copo. p. 343. cap. 154.

Auditor Nuntij, vel iudex commissio-
nis si recusentur, quomodo sit proce-
dendum. p. 345. n. 6.

Auditor Nuntiaturae an possit suspen-
dere ad tempus interdictum latum ab
Ordinario loci, partibus non vocatis,
& antequam de appellatione legitime
cognoscatur: vide in verb. *Nuntius*.

B

Baculus.

Baculus Pastoralis inter insignia E-
piscopalia post Mitram magis
eminet. p. 53. n. 1.

Baculi Pastoralis, seu virgae Episcopalis
mysticæ significationes referuntur.
ibid. n. 2.

Baculus Pastoralis potestatem Episcopi
designat. ibid.

Baptismus.

Baptismi dignitas & reverentia postu-
lat, ut ei locus cum debito cultu in
Ecclesia ædificatus, in quo admini-
stretur, destinetur. p. 72. n. 1.

Baptismus extra Parochialem Eccle-
siam administrare, prohibitum est, ca-
sibus aliquibus exceptis. ibid. & seq.
n. 2. & p. 73. n. 12.

Baptismus merito in Parochiali Ecclesia
administratur. p. 72. n. 5.

Baptismus per Parochum, aut de illius
licentia administrari debet. ibid. n. 7.

Baptismus æquè gratiam confert, sive
à bono, sive à malo ministro confe-
ratur. p. 73. n. 8. 9.

Baptisterium.

Baptisterium dicitur locus in quo Bap-
tismus administratur. p. 72. n. 1.

Baptisterium habere non possunt om-
nes Ecclesiae. p. 7. n. 3.

Baptisterium intra quamlibet Ecclesiam
Parochialem collocatur. ibid. n. 4.

Barbarus.

Barbarorum nomine quo utuntur Im-
peratores, omnes Populi Romani ho-
stes intelliguntur. p. 203. n. 55.

Beneficium.

Beneficia conferendi potestas Apostolo-
rum Principi, & Ecclesiae collata fuit.
p. 162. n. 1. & 2.

Beneficiorum Ecclesiasticorum funda-
tio, modusque, & forma ea acquiren-
di, jure tantum Ecclesiastico, & hu-
mano introducta fuere. ibid. n. 3.

Beneficia omnia vacantia apud Sedem
Apostolicam, vel in Curia ejus dispo-
sitioni reservantur. p. 163. n. 12.

Beneficium vacans apud Sedem Aposto-
licam vel in Curia quodnam dicatur.
ibid. n. 13. & 14.

Beneficia pluribus modis Romanae Sedis
dispositioni reservantur, qui recen-
sentur. p. 164 & 165 n. 15. & seqq.

Beneficia litigiosa in Curia Sedis Apo-
stolicae reservata sunt, nisi seque-
strum fuerit violatum lite pendente.
p. 165. n. 26.

Beneficia promoti ad Episcopatum exi-
stentem in terris infidelium, seu titu-
larem non vacant per illius promo-
tionem. ibid. n. 34.

Beneficiorum reservatio ob vacatio-
nem in Curia est clausa in corpore
juris, & major omni aliâ. pag. 166.
num. 35.

Beneficium resignatum in favorem ali-
cujus an vacet in Curia ubi primùm
facta est gratia in forma dignum; an
verò jus non abdicetur à resignante,
nisi collatione facta resignatario. pag.
151. & 152. n. 9. 10. & seqq.

Beneficium verè vacat per resignatio-
nem acceptatam. p. 152. n. 14 & seqq.

Beneficium resignatum per infirmum,
qui deinde intra viginti dies mori-
tur, verè vacat per resignationem, &
non per obitum. n. 19. & p. 154. n. 22.

Benefi-

Beneficium vacat in Curia ob defectum publicationis requisitæ à constitutione Gregorij XIII. ubi de necessitate hujus publicationis, & quis ad eam teneatur. p.153. n.21. & seqq.

Beneficium semper vacat in Curia per primam resignationem, non data verificatione & publicatione, non obstante quacumque possessione. p.154. num.30.

Beneficium vacat in Curia solum per primam resignationem acceptatam à summo Pontifice, & non per obitum. p.155. n.31. & seq.

Beneficium vacat in Curia etiamsi renuntians protestetur se velle possessionem retinere donec Papa renunciationem acceptaverit, gratiamque beneficij in renunciatarium contulerit. ibid.n.35.

Beneficium intrusi an sit reservatum, & vacet ex causa intrusionis. ibid.n.36.

Beneficiorum reservatorum provisio ad solum supremum Pontificem pertinet. ibid.n.38.

ob Beneficiorum quamcumque reservationem incurritur intrusio. pag.156. num.41.

Beneficiorum plures reservationes dantur in corpore juris clausæ. ibid.n.42.

Beneficium jurispatronatus laicorum non potest ab inferiore Romano Pontifice conferri, Patrono inconsulto. p.157. n.46.

Bonum.

Bonorum possessio quando adita censetur, & de hac multa alia vide in verbo *Hereditas*.

Bonorum possessio contra tabulas non datur à Præatore filio in adoptionem dato. p.230. n.88.

Bona Ecclesiæ, vel minorum alienari possunt, nisi à jure præscriptæ solennitates interveniant. p.330. n.1.

C

Caduca.

Caducorum observatio quando nam, & ad quid fuerit introducta. p.227. n.62.

Caduca quænam effecta fuerint per legem Papiam. p.307. n.77.

Caducum quidnam proprie sit lege Papiam inductum. p.308. n.85. & 86.

Canonicus.

Canonici tenentur Archiepiscopis, vel Episcopis in Pontificalibus assistere, & alia reverentiæ signa exhibere. pag.90. & seq. n.18.

Capellanus.

Capellanus Major Regni Lusitaniæ laudatur. p.2. n.2.

Capellanus Major Edictum adversus Pastoralem Illustrissimi Archiepiscopi Ulissiponensis promulgat. pag.5. num.7.

Capellanus Major tanquam perturbator jurisdictionis ordinariæ Illustrissimi Archiepiscopi Ulissiponensis, declaratur pœnam interdicti ab ingressu Ecclesiæ incurrisse. p.6. n.9.

Capellanus Major contempta jurisdictione ordinariæ Illustrissimi Archiepiscopi Ulissiponensis, & spreto ejus edicto Pontificalia exercens filium Comitis de Ericeira baptizat: deinde procuratorem constituit, & appellationem interponit. p.7. n.10.

Capellanus Major cognito errore absolutionem censurarum petit & indulgentiam. p.15. n.16.

Capellanus Major non potest Pontificalia exercere in aliena dicecesi, invito Ordinario. p.74. n.4.

Capitulum.

Capitulum Sede vacante censetur Ordinarius. p.173. n.7.

Capitulum Sede vacante succedit in jure visitandi etiam Ecclesias exemptas. p.351. n.18.

Captivus, & Captus.

Captus ab hostibus in bello justo servus hostium fit, & libertatem, & civitatem, & omnia quæ à jure civili oriuntur amittit. p.199. n.2.3. & 4.

Captus ab hostibus quando ab eis reverfus dicatur, ut jure postliminij fruatur. p.200. n.22. & seqq.

Capti in bello cives, an in bello tantum, & non in pace postliminij jure fruereantur. p.221. n.39. & seqq.

Captivus de quo cautum est in pace ut ad

ad suos redeat, postliminij jure non gaudet, si deinde propria voluntate apud hostes remansit. p. 205. num. 85. & seqq.

Captivorum calamitati miserendum est. p. 208. n. 122.

Captus ab hostibus non liberatur ab obligationibus contractis, nec pro mortuo habetur. p. 236. n. 34.

Captus ab hostibus non potest usucapionem inchoare dum in potestate hostium est. p. 252. n. 28. & 29.

Captus ab hostibus potest usucapionem continuare, nec ad illam restitui jure postliminij. p. 253. n. 31. & seqq.

Capti apud hostes ibique decedentes, servi, & absque hærede decedebant. pag. 278. n. 1.

Captus apud hostes cum alienæ subdit potestati, alios in sua habere non potest. p. 279. n. 12.

Caput.

Capitis diminutio magna maximam & mediam comprehendit. p. 236. n. 40.

Cardinalis.

Cardinales Legati de latere possunt uti insignibus Apostolicis. p. 65. n. 6.

Cardinales an præcedant Archiepiscopis, & Episcopis. p. 144. n. 15.

Cardinalis censetur Ordinarius respectu subditorum Ecclesiæ sui tituli. p. 172. n. 4.

Cardinalis Legatus à latere est in sua provincia competens Judex omnium clericorum etiam in prima instantia. p. 188. n. 2.

Cardinales Legati à latere possunt in provincia sibi commissa concedere indulgentias centum dierum. p. 197. num. 5.

Cardinalis Legatus à latere si de aliqua causa cognoscens recusetur, quid agendum sit. p. 345. n. 1 & 2.

Castitas.

Castitas & pudicitia Episcopos & Archiepiscopos maximè decent. pag. 23. num. 8.

Cathedralis.

Cathedralium Ecclesiarum erectio est de reservatis Papæ. p. 292. n. 1.

Cathedralem Ecclesiam in Metropolitana erigere solus est Papæ. ibid. n. 2.

Pars II.

ad Cathedralis Ecclesiæ dismembrationem ad alias Cathedrales erigendas requiritur Papæ authoritas. pag. 293. num. 3.

Celsus.

Celsus Jurisconsultus ante rescriptum Severi Antonini floruit. p. 309. n. 96. & 97.

Censuræ.

Censuræ Ecclesiasticæ ab eis tolli possunt qui illas promulgavere. p. 135. num. 2.

Censura Ecclesiastica unde ita dicta; & quinam olim dicti censores. pag. 99. nu. n. 2.

Vide in verbis *Excommunicatio, Interdictum.*

Cessatio à divinis.

Cessatio à divinis quid sit, & an sit pœna Ecclesiastica. p. 104. n. 17.

Cessatio à divinis est quid facti, & non quid juris, nec censura Ecclesiastica. pag. 105.

Cessatio à divinis non fortitur propriam rationem pœnæ Ecclesiasticæ. ibid.

Cessatio à divinis differt ab interdicto, licet aliquando interdicti nomine significetur. ibid. n. 18.

Cessatio à divinis alia specialis, alia generalis est. ibid. n. 19.

Chirothecæ.

Chirothecæ inter vestes proprias Episcoporum annumerandæ sunt, & qualis eorum sit usus, & significatio. pag. 57. cap. 27. n. 1.

Christianus.

Christiani novi admittuntur ad beneficia Ecclesiastica. p. 28. n. 14.

Christianus præsumitur natus inter Christianos. p. 28. n. 18.

Claves Ecclesiæ.

Claves Ecclesiæ contemni dicuntur ab eo, qui præceptis ejus contravenit. p. 97. n. 10.

Clausula.

Clausula, *Cum potestate Legati à latere*, in literis Nuntiorum Apostolicorum apponi solita, de stylo Romanæ Curia apponitur. p. 66. n. 15.

Clausula, *Sine præjudicio jurium Ecclesiæ*, jura Ecclesiæ & Prælati conservat. p. 71. n. 9.

Zz

Clau-

- Clausula, *Ut alter nos*, apposita in facultate Legati à latere, quid operetur. p. 81. n. 11.
- Clausula, *Dummodo sit in loco exempto commissum delictum*, apposita in cap. 1. de privileg. in 6. quid significet. p. 112. n. 10.
- Clausula, *Constito prius de gravamine*, est conditionalis, & formam inducit; sed non dat jurisdictionem, nisi prius verificetur. p. 126. n. 1. 2. & 3.
- Clausula prædicta non justificata, nihil potest executor. ibid. n. 4.
- Clausula, *Constito, &c.* requirit judicialem indagacionem, & causæ cognicionem, & veras & concludentes probationes. ibid. n. 5.
- Clausula, *Si ita est*, apposita in Bullis provisionum debet ante omnia verificari. p. 154. n. 28. & 29.
- Clausula *Vocatis vocandis*, vel *moto illicito detentore*, &c. appositæ in literis Apostolicis super provisione beneficiorum faciunt de mero execute mixtum. p. 167. n. 49.
- Clericus.*
- Clerici tam Seculares, quàm Regulares quomodolibet exempti, extra monasteria degentes, an possint coram Ordinarijs conveniri. p. 112. n. 7. & seqq.
- Clerici tam Seculares quàm Regulares exempti ratione personæ in quibus causis conveniri possint coram locorum Ordinarijs juxta dispositionem Concilij Tridentini, si extra Monasteria degant; & quid de degentibus intra Monasteria. p. 114. n. 19. & seqq.
- Clericis consanguineis fæminis necessaria præstare extra propriam domum præcipitur. p. 325. n. 48.
- Clericus quæ ex redditibus supersunt in pauperem alimoniam expendere debet, propinquos extraneis præferens. ibid. n. 49.
- Codicillus.*
- Codicilli sunt sequella testamenti, eorumque observatio & jus ex testamento dependet. p. 301. n. 39.
- Codicilli quandonam agnatione posthumi evanuisse censeantur. pag. 303. n. 52. & 53.
- Codicilli ab intestato facti quare non rumpantur sicut testamentum. ibid. n. 54.
- Codicilli in captivitate facti ab eo qui post conditum in civitate testamentum, in eoque comprehensam futurorum codicillorum confirmationem ab hostibus captus fuit, humanitatis ratione propter vim postliminij sustinentur contra Ant. Fabrum. p. 210. n. 1. & seqq.
- Codicillorum jus adeo singulare est, ut quæcumque in his scribunt, perinde habeantur ac si in testamento scripta forent. pag. 211. n. 15.
- Ut Codicilli in captivitate facti ab eo qui in civitate testamentum condiderat sustinerentur, necessaria fuit humanitatis ratio. ibid. n. 22 & seqq.
- Codicillorum confectio facti esse & non juris, omninò certum non est. p. 213. n. 34.
- Collector.*
- Collector à Papa deputatus ad exigendas decimas, aut quindennia, si capiat Calices, Missalia, & alia divinis officijs deputata, delinquit contra prohibitionem Concilij Viennensis, & potest puniri ab Archiepiscopis. pag. 170. n. 1. & 2.
- Commissio.*
- Commissione impetrata à Summo Pontifice, si iudices in ea nominati reperiantur impediti, ad quem pertineat alios eligere, an ad appellantem, an ad appellatum. p. 176. n. 7. & seqq.
- Commissio non prodest appellanti ad Papam, & comparenti coram inferiore, aut appellationi adversarij adherenti. p. 179. n. 21. 22. & 23.
- Commissio super appellatione resoluta, & quæ jam non obstat, nullam tribuit jurisdictionem, & omissa virtute illius peracta sunt nulla. ibid. n. 24.
- Commissione principali resoluta & deficiente, resolvuntur omnes clausulæ & qualitates ab ea dependentes. ibid. & n. 25.
- Commissio impetrata super appellatione interposita à tribus sententijs conformibus est nulla. p. 180. n. 28.
- Commissio impetrata super re judicata ad impediendam ejus executionem, quan-

quandonam sit admittenda, vel non. p. 181. n. 35. & 36.

Commissione obtenta à Summo Pontifice, ad quem sit recurrendum si Judex excedat in commissione. pag. 182. n. 39.

Commissionem avocatoriam impetranti in prima instantia jus resistit. pag. 186. n. 4.

Commissiones aliæ de stylo Romanæ Curia diriguntur tantum ad Ordinarios locorum, aliæ etiam diriguntur personis in dignitate ecclesiastica constitutis. p. 193. c. 93. n. 1. & 2.

Commissio vel inhibitio obtenta à Nuntio, vel Legato ad hoc ut Archiepiscopus, vel Episcopus non procedat contra exemptum, sed ratione beneficii ordinariæ jurisdictioni subiectum, non est ab Ordinario observanda. p. 196. n. 5.

Concilium.

In Conciliorum derogationem nullus præter Summum Pontificem aliquid decernere potest. p. 76. n. 1. & 2.

Conditio.

In Conditione necessaria non inspicitur via & modus, sed tantum effectus. pag. 237. n. 46.

Conditiones voluntariæ specificè adimpleri debent, nec in eis admittitur extensio de casu ad casum. p. 238. n. 53.

Conditiones reguntur testatoris voluntate. ibid.

Conjux.

Conjuges etiam post consummatum matrimonium Religionem ingredi possunt. p. 36. n. 4.

Conservator.

Conservatores exemptorum an semper de eorum causis, ubi conservati rei sunt, cognoscant. p. 117. n. 40. & n. 47.

Ut Conservator Religiosorum quis eligi possit, quid requiratur juxta Constitutionem Greg. XV. p. 118. n. 49.

Consiliarius.

Consiliariorum supremorum conscientia maxime gravatur in Hispanijs in electione Episcoporum. p. 49. n. 41.

Constitutio.

Constitutiones editæ à Legato à latere vigore facultatum suarum an exspiciant. Pars II.

rent legatione finita. p. 194. n. 4.

Contractus.

Contractus omnes quoad formam suam individui sunt, & pro parte valere non possunt, & pro parte non valere. p. 215. n. 61.

Contractus omnes in facto consistunt. ibid. n. 64.

Corpus.

Corpore vitiati inhabiles sunt ad munia Ecclesiastica obeunda. p. 38. n. 1.

Corporis deformitas animi deformitatem arguit. ibid. n. 2.

Cretio.

Cretio quid sit. p. 99. init.

Cretionis verba. ibid. n. 32.

Vide verbo *Heres.*

Criminosus.

Criminosi an possint ad dignitates Ecclesiasticas admitti. p. 37. n. 1 & 2.

Criminosi in seculo facti an possint ad Religionis ingressum admitti, & an professio ab eis emissa valida sit. ibid. n. 3. & 4.

Crux.

Crucis pectoralis antiquissimus usus commendatur, quæ inter insignia Episcopalia referri debet. pag. 55. n. 1. & 2.

Crucis pectoralis usus à Græcis ortum duxisse videtur. p. 56. n. 3. & 4.

Crux pectoralis est gloria Episcoporum & Archiepiscoporum. ibid. n. 5.

In Cruce præcipuum suum decus reponerat Apostolus. p. 56. n. 6.

Crucem pro sceptrò Rudolphus in sua inauguratione gestavit. p. 57. n. 7.

In Crucis signaculo tanquam in speculo divina beneficia Episcopus intuetur. ibid. n. 8.

Crux prætiosior auro gemmaque inestimabilis est. ibid. n. 9.

Crux quam perferre potest Archiepiscopus accepto pallio, debet esse cum ligno transversò. p. 148. n. 4.

Curator.

Curatoris auctoritas quare præcedere debeat ad hoc ut furiosus hæreditatem adire possit. p. 218. n. 98 & seqq.

D

Dalmatica.

Dalmaticâ non solum in divinis mysterijs, sed etiam in Synodis hæcenus utebantur Episcopi. pag. 57. cap. 28. n. 1.

Dalmaticæ usus Ecclesiasticus divinæ approbationis plerisque judicijs commendatur. p. 58. n. 3.

Debitor.

Debitorum & ad ratiocinia obligati non sunt admittendi ad Episcopatus, aut Archiepiscopatus dignitatem, nec ad Religionem: & an professio ab eis emissa valida sit. p. 36. n. 1.

Debitorum in quibus casibus admitti possint ad Dignitates Ecclesiasticas, & ad Religionis ingressum. pag. 37. n. 2. & seqq.

Declaratio.

Declarationes S. Rotæ Romanæ obligant in utroque foro. p. 123. n. 11.

Decretum.

Decretum *nihil transeat*, quid sit, & ad quem effectum impetretur. pag. 181. n. 38.

Decretum vel gratiam ignorantes non obligare verius est. p. 185. n. 1.

Decretum prius debet ostendi Archiepiscopo, vel Episcopo, quam exequatur in sua dicecesi. ibid. n. 2.

Delegatus.

Delegatus à Papa ad universitatem causarum potest interveniente iustâ causâ subdelegare. p. 83. n. 1. 2. & 3.

Delegatus non potest subdelegare quando electa est industria personæ. ibid. n. 5. 6. & 7.

Delegatus excedens formam commissionis procedit ut privatus. pag. 132. num. 5.

Delegatus excedens limites suæ potestatis potest ab Ordinario coerceri, & puniri. ibid. n. 6. & 7.

Delegati possunt exigere sportulas; sed nisi in eis immoderatis exigendis delinquant, possunt ab Ordinario puniri. p. 190. cap. 88. n. 1. & 2.

Delegatus à Sede Apostolica potest in-

terveniente iustâ causâ commissionem suam subdelegare. p. 350. n. 15.

Delictum.

Delicta quæ sunt depositione & privatione digna referuntur. p. 174. n. 1.

Decreta Archiepiscoporum, vel Episcoporum quibus testibus probentur, remissivè. ibid. n. 5.

Deportatus.

Deportatus restitutus an pristina jura recuperet. p. 333. n. 4.

Deportatus mortuo comparatur. p. 234. num. 6.

Deportatus quomodo à relegato distinguatur. ibid. n. 7.

Deportatorum variæ pœnæ. ibid. n. 8. & seqq.

Deportatus jus patriæ potestatis perdit, & stipulationis contractum inire non potest. p. 234. n. 18. & 19.

Deportatus perdit jus patronatus, & quandoque in eo filijs præjudicat. p. 235. n. 29. & 30.

Deportatus eximitur ab obligationibus naturalibus. ibid. n. 31.

Deportatus in multis rebus pro mortuo non habetur. p. 236. n. 35. & seqq.

Deportatus sibi solum moritur, & sibi soli mortui loco est, non verò alijs. ibid. n. 41.

Deportatum pro mortuo non haberi varijs alijs juribus ostenditur. p. 239. n. 59. & seqq.

Deportatus an possit aliquem ad fideicommissum eligere. pag. 239. & 240. num. 60.

Deportatus non habetur pro mortuo quoad ea quæ juris gentium sunt. pag. 242. & 243. n. 79.

Deportatio potuit fieri bonis omnibus relictis, quin ad fiscum transirent, vel solum parte adempta. pag. 242. n. 85. & 86.

Deportato bona hodie non adimuntur. p. 243. n. 87.

Deportatus capax est eorum contractuum quæ juris gentium sunt. ibid. n. 89. & 90.

Deportato quid remittatur per indulgentiam Principis. p. 244. n. 103.

Deportatus restitutus per indulgentiam Principis quænam recuperet. ibid. n. 104. & seqq.

Deportatus

Deportatus si restitatur non recuperat legatum, vel fideicommissum, cujus conditio extitit antequam restitutione civitatem recuperaret. pag. 245. num. 116.

Dictio.

Dictio si, conditionem importat. p. 324. num. 40.

Vide plura in verb. *Verbum.*

Dispensatio.

Dispensatio ab inferiore facta, solum ex causa urgente, & cum periculum est in mora, est valida. pag. 84. n. 4. 5. & 6.

Dispensatio Summi Pontificis an causam justam requirat, ut valida sit. pag. 85. n. 8.

Dispensatio illegitimarum quoad Ordines & beneficia ad quem pertineat. p. 329. n. 1. 2. & n. 3.

Diaecesis.

Diaeceses Episcopis assignantur. pag. 19. num. 22.

Diaeceses distinctae ad tollendam confusionem. p. 21. n. 24.

Divortium.

Divortium apud Romanos quid fuerit, & quomodo fieret. p. 226. n. 49. & 50.

Divortium ex mala causa factum quid sit. ibid. n. 50. & 51.

Divortium mala gratia factum poenis suberat, quibus non subiciebatur bona gratia factum. ibid. num. 52. & seqq.

Divortium bona gratia celebratum quandonam licitum. p. 227. n. 58. 59.

Doctor.

Doctori de aliqua materia perfunctorie loquenti non est fides adhibenda pag. 74. n. 5.

Donatio.

Donatio filiofamilias a patre facta, an valida sit. p. 274. n. 192. 193. & 194.

Donatio dotis in filiamfamilias a patre facta valida erat Digestorum tempore. ibid. n. 195.

Donatio filiofamilias a patre facta ob benemerita, vel juramento vallata an sustineatur. p. 275. n. 198. & 199.

Dos adventitia tota filio, & non patri, etiam quoad usumfructum acquiratur. ibid. n. 271. n. 74.

Dotis capax erat filiafamilias vivente patre Digestorum tempore. pag. 274. n. 195.

in Dote exigenda communis actio patri & filiae competebat olim, secus vero nunc. ibid. n. 196. & 197.

a Dote ad alimenta valet argumentum, ita ut qui dotare non tenetur, alimenta praestare non debeat. p. 219. n. 18. & 19.

E

Edictum.

Edictum Juliani de conjungendis cum emancipatis liberis, quibus competat, & quos comprehendat. p. 229. n. 86. & seqq.

Ecclesia.

Ecclesiae origo ab ipsa mundi constitutione ortum ducit. p. 17. n. 2.

Ecclesiae prima fundamenta statim a mundi initio posita fuere; & an ab Adamo, vel ab Abele originem ducant. ibid. n. 3.

Ecclesia post mortem Salvatoris per universum terrarum orbem dispersa est. ibid. n. 4.

Ecclesiae radices in caelo sunt. ibid. n. 5.

Ecclesiam per Apostolos regendam curavit Christus Dominus. ibid. n. 6.

Ecclesiarum divisionem Dionysius Papa ordinavit. p. 21. n. 25.

Ecclesia magis in suae jurisdictionis turbatione, quam bonorum damnis patitur. p. 97. n. 9.

Ecclesiae unitas conservatur per ordinem & graduum in ea distributionem. p. 142. n. 5.

Ecclesia Militans graduum & officiorum varietate distincta est, sicut Triumphans. ibid.

Ecclesiae Cathedrales ab hostibus captae quando captivae dicantur, & quomodo recuperari debeant, remissive. pag. 208. n. 123. & 124.

Ecclesiae exemptae quibus imminet cura animarum secularium, visitationi Ordinariarum subsunt. p. 348. n. 4.

Ecclesiae ad Equites Hierosolymitanos pertinentes curam animarum habentes

- tes visitationi Ordinariorum sub-
sunt. ibid. n. 5. & seqq.
- Electio.*
- Electio an sit meri facti. pag. 239. & 241.
num. 62.
- Electio facta à deportato ad fideicom-
missum an sit valida. ibid. num. 63. &
seqq.
- Vide in verbo *Deportatus.*
- Episcopus, & Episcopatus.*
- Episcopatus unus est Episcoporum om-
nium concordia numerositate diffu-
sus. p. 16. n. 1.
- Episcopalis ordo an immediatè à Chri-
sto Domino institutus. p. 18. n. 13.
- Episcopi quomodo Apostolis succeffe-
rint. ibid. n. 17.
- Episcopi Apostolis successerunt in or-
dinaria potestate. p. 19 & seq. n. 19.
- Episcopi quare singulis Ecclesijs præpo-
siti. ibid. n. 20.
- Episcopatus ex pluribus Ecclesijs facti.
ibid. n. 23.
- Episcopatus Regni Portugalliæ refe-
runtur. p. 18. & 19.
- Episcopatum, & Archiepiscopatum
divisio introducta ad tollendam con-
fusionem. p. 21. n. 24.
- Episcopatus Apostolorum tempore di-
visi fuerunt. ibid. n. 25.
- Episcopatum distinctionem Anacletus
Papa statuit, & decrevit. p. 32. n. 26.
- Episcopatum & Episcoporum necessi-
tas in Ecclesia Dei. ibid. n. 1.
- ad Episcopatum eligendi quibus quali-
tatibus decorari debeant, refertur ex
Apostolo. p. 23. n. 1.
- Episcopi multi ad acceptandum onus
compulsi. ibid. n. 2.
- Episcopus irreprehensibilis vita & mo-
ribus esse debet. ibid. n. 3.
- Episcopus non debet esse bigamus. ibid.
num. 4.
- Episcopi & Archiepiscopi quomodo
juxta Apostolum debeant esse ornati.
p. 23. n. 7.
- Episcopi & Archiepiscopi quâ scientiâ
præditi esse debeant. p. 24. n. 10.
- Episcopos & Archiepiscopos maximè
dedecet vinolentia. ibid. n. 11.
- Episcopi & Archiepiscopi non percus-
sores, sed modesti & humiles esse de-
bent, & à litibus abstinere. ibid. n. 12.
13. & 14.
- Episcopos cupiditas & malitia dedecet.
ibid. n. 15.
- Episcopi & Archiepiscopi diligenter
domum suam gubernare debent. ibid.
num. 16.
- Episcoporum laudabiles qualitates
quinque versibus continentur, & re-
feruntur. ibid. n. 18.
- ad Episcopatus alicujus Regni non sunt
eligendi exteri, propter speciales
prohibitiones singulorum Regno-
rum. p. 25. n. 1. 2. & 3.
- Episcopus effici potest descendens ex
Judæis, & quo casu. p. 27. n. 10.
- Episcopus aut Archiepiscopus debent
esse legitimi, & ex legitimo matri-
monio nati. p. 30. n. 2.
- ad Episcopatum admitti possunt igno-
tis nati parentibus. p. 34. c. 10. n. 1.
- ad Episcopatum non debet assumi qui
filios habet, nisi dispensatum cum eo
fuerit. p. 35. n. 2. & 4.
- Episcopo ordinando aut eligendo con-
cubinam habere nocet, uxorem non
item, si jam non habeat. p. 36. n. 1.
- Episcoporum electio jure regalæ occu-
pata fuit ab Imperatoribus tam Ori-
entis quàm Occidentis. p. 40. n. 1.
- Episcopos eligendi jus inusucapibile est.
p. 41. n. 4.
- Episcopos eligendi jus cuinam à supre-
mo Pontifice datum. p. 42. n. 5.
- Episcopos eligendi jus ab Imperatori-
bus extortum, & deinde renuntia-
tum. ibid.
- in Episcoporum electione ita necessa-
rius est Principis secularis assensus,
ut in terris Ecclesiæ notitia Pontificis
tanquam Principis temporalis requi-
ratur ad confirmationem Episco-
porum. p. 42. n. 9.
- Episcopi in primordijs nascentis Eccle-
siæ consensu secularium, & Clerico-
rum eligebantur. p. 43. n. 14.
- Episcopi prima electio omnibus fide-
libus simul coadunatis facta fuit. ibid.
num. 15.
- Episcoporum plures electiones factæ
simul consentientibus populo & cle-
ro recensentur. ibid. n. 16. & seqq.
- Epis-

- Episcoporum electiones cum placito populi fieri aliquando statutum est. p. 44. n. 19.
- Episcoporum electio periculosa res est. p. 48. n. 39.
- Episcopus nominatus intra quod tempus confirmationem petere debeat. p. 50. n. 52.
- Ut Episcopus obtineat dignitatem quæ diligentia necessariae sint, remissivè. ibid. c. 19. n. 1.
- Episcopi in quatuor tantum casibus possunt ad juramentum præstandum compelli. p. 51. n. 2.
- Episcopi quomodo & apud quem juramentum fidelitatis præstare teneantur. ibid. n. 3.
- Episcopus an possit possessionem adipisci virtute literarum Apostolicarum. p. 51. n. 1.
- Episcopus nondum consecratus an fruatur privilegio. cap. fin. de privileg. p. 52. n. 2.
- Episcopis licet annulum auri cum pretiosa gemma gestare, & traduntur exempla. p. 54. n. 5. & seqq.
- Episcopos pretiosos lapillos ferre quare Ecclesia voluerit. ibid. n. 8.
- Episcopis unicum tantum annulum gestare licet, & in quo loco eum deferre debeant. p. 55. n. 13.
- Vide in verbo *Annulus*.
- Episcopi quare petaso ad Mercurialis similitudinem fabricato usi quandoque fuerint. p. 58 cap. 29. n. 1.
- Episcopi ubique uti possunt vestibus violacei coloris, rubeis transversis. p. 59. c. 30 n. 1.
- Episcopi rochetto discooperto aliquando, quandoque cooperto uti debent. ibid. n. 2. & 3.
- Episcoporum varia ornamenta recensentur. ibid. n. 4. 5. & 6.
- Episcopi Regulares an eisdem ornamentis, & indumentis uti debeant, quibus seculares. ibid. & seq. n. 7.
- Episcopi non possunt Pontificalia exercere in aliena diocesi, nisi de Ordinarij licentia, licet aliqui contrarium tenuerint. p. 73. & 74. n. 1. 2. & 3.
- Episcopus etiam inducente Patriarcha non potest in aliena diocesi exercere Pontificalia. pag. 77. n. 7.
- Episcopus cupiens exercere Pontificalia in loco exempto, licentiam Prælati loci exempti, & Episcopi, aut Archiepiscopi diocesani requirere tenetur. ibid. n. 9.
- Episcopi in Regno Lusitanæ distinguuntur proprio titulo ab Archiepiscopis. p. 90. n. 2.
- Episcopalis muneris dignitas & excellentia examinatur. ibid. n. 3. & seqq.
- Episcopi Hierarchæ appellantur, tanquam supremi in Ecclesia: ubi de alijs eorum prærogativis. ibid. n. 6 & seqq.
- Episcopi possunt in suo Episcopatu quod potest Papa in toto orbe, casibus exceptis reservatis. ibid. n. 12.
- Episcopi in sua diocesi habent imperium & familiam armatam. p. 91. n. 19.
- Episcopus est præcipuus minister in Ecclesia Dei, per quem operatur salutem credentium. ibid. n. 20.
- Episcoporum potestas interior, & exterior quænam sit. ibid. n. 21. & 22.
- Episcopi quare in singulis diocesis à Summo Pontifice creati. ibid. n. 23.
- Episcopus est custos & fidejussor suæ diocesis. ibid. n. 26.
- Episcopi utraque potestas, tam jurisdictionis, quàm ordinis, est utraque spiritualis, & quandoque possit utralibet uti. p. 92. & seq. n. 27. & 28.
- Episcopi habent authoritatem jurisdictionis, & facultatem ferendi censuras. ibid. n. 32.
- Episcopi à Christo Domino & Spiritu Sancto instituti fuere. p. 95. n. 4.
- Episcopus ultra forum conscientia Tribunalis habet quoad forum sæculare. p. 96. n. 5.
- Episcopi dicuntur iudices tam corporum quàm animarum. ibid. n. 7.
- Episcopi debent diligi ut Patres, timeri ut Reges, honorari sicut Domini. pag. 97. n. 8.
- Episcopi sunt delegati Sedis Apostolicæ quoad executionem decretorum Concilii Trid. p. 107. n. 24.
- Episcopus Capitulo ut Canonicus assistens quam sessionem habeat. pag. 143. n. 11 & 12.
- Episcopus Doctor præcedit Episcopo non

- non Doctore. *ibid.* n. 14.
- Episcopus Senator, vel Consiliarius factus quem sessionis ordinem habeat. p. 146 n. 30. 31. & 32.
- Episcopus à paganis vel schismaticis captus servus capientium non efficitur. p. 206. n. 107.
- Episcopo capto alius in illius locum non instituitur. *ibid.* n. 108.
- Episcopi capti iurisdictione ad summum Pontificem pertinet. *ibid.* n. 109.
- Episcopus ab hostibus expulsus & in alia Ecclesia institutus, cessante hostilitate, primæ restituendus est. p. 207. n. 110.
- Episcopus civitatis ab hostibus captæ alteri Ecclesiæ est præficiendus. *ibid.* n. 111.
- Episcopatus unire solus potest Romanus Pontifex, & in eis novas dignitates erigere. p. 293. n. 4. & 5.
- Episcopus non valens per seipsum visitationis munus obire, potest visitatorem nominare à quo perfici visitatio possit. p. 350. n. 12. & 13.
- Episcopo liberum est visitationem ad quam tenetur delegare in terminis Concilij Trid. *ibid.* n. 16.
- Plura reperies ad hunc titulum pertinentia in verbo *Archiepiscopus.*
- Eques.*
- Equites Militarium Ordinum an teneantur ad contribuendum pro procuratore Legatis Apostolicis solvenda. p. 172. n. 5.
- Examen.*
- Examen synodale per concursum potest intervenire in omnibus provisionibus factis à summo Pontifice. p. 154. n. 26.
- Examen factum solum prodest ad hoc ut provisus non examinetur. *ibid.* n. 27.
- Excommunicatio.*
- Excommunicatio quid sit. p. 99. n. 3.
- Excommunicationis multiplex divisio, & varij eius effectus. *ibid.*
- Excommunicatio major & minor. *ibid.* & n. 4.
- Excommunicationis simpliciter prolatæ nomine semper intelligitur excommunicatio major. p. 100. & sequentium. 5.
- Et an aliquando intelligatur excommunicatio minor. p. 101.
- Excommunicatio est omnium censurarum Ecclesiasticarum amplissima. pag. 102. n. 10.
- Excommunicationis relaxatio ad cautelam quare potius habeat locum quam interdicti. p. 133. n. 12.
- Excommunicationis relaxatio ad cautelam per breve tempus cum reincidentia fieri potest præstita per excommunicatum cautione de stando iuri; non tamen ante actorum transportationem. p. 134. & sequentium. 1. & 2.
- Excommunicatio propter clerici percussorem incurfa à quonam possit absolvi. p. 138. n. 25. & sequentium.
- Exemptio & Exemptus.*
- Exempti quoad ordinem Episcopalem subiecti sunt Episcopo, aut Archiepiscopo diocesano. p. 55. n. 10.
- Exemptionis privilegium aliquando loco, aliquando personis conceditur. p. 111. n. 1.
- Exempti seculares exemptionis privilegium habentes ratione personarum, an possint coram Ordinario conveniri. *ibid.* n. 2.
- Exemptorum privilegium ne possint excommunicari, interdici, &c. perpenditur. p. 113. n. 13. & n. 14. & sequentium.
- Exempti tam Seculares, quam Regulares coram quo iudice sint conveniendi juxta dispositionem novioris juris Concilij Tridentini. p. 116. n. 34. & 35.
- Exempti Conservatores habentes, an possint coram iudicibus secularibus conveniri. *ibid.* n. 36 & n. 37. & sequentium.
- Et quid juxta dispositionem Ordinationis Regis. p. 117. n. 41. 42. & 43.
- Exempti contra Episcopos delinquentes, eorumque iurisdictionem turbantes, ab eis puniri possunt, & eorum iurisdictioni subditi remanent. p. 119. & 120. n. 50. 51. & 52. & n. 54.
- Exemptus extra casus juris & Concilij delinquens, quomodo possit ab Episcopis, vel Archiepiscopis coerceri. p. 120. n. 53.
- Exemptus Ordinarij iurisdictioni manet subiectus si de aliquo beneficio curam animarum habente provideatur,

tur, vel ad aliud munus, vel ad administrationem promoveatur, non obstante contradictione Legati, vel Nuntij Apostolici. p. 194. n. 2.

Exemptus promotus ad Parochialem Ecclesiam Prælato Monasterij subiectam eximitur ab ejus jurisdictione, & subintrat jurisdictionem Ordinarij. ibid. & p. 195. n. 6 & 7.

Exempti omnes etiam familiares Nuntiorum & Legatorum à latere Cardinalium Ordinarij jurisdictioni subfunt quoad omnia spectantia ad beneficium quod possident, si non sit ab eà exemptum. p. 194. & seq. n. 3.

Exempti Episcopo visitanti inobedientes, & actum visitationis impedire molientes quomodo coercendi sint. p. 351. n. 23. & seqq.

Exemptionem concedere in quacunque Ecclesia est de reservatis Papæ. p. 329. n. 2.

Exequutor.

Exequutor literarum ad immittendum aliquem in possessionem beneficij, quando merus aut mixtus censeatur, & quomodo se gerere debeat; & an partes Judicis assumere possit existente legitimo contradicatore, vel intruso, aut concurrentibus duobus cum pari titulo. p. 166. n. 37. & seqq.

Expositus.

Expositi an sint ad honores & dignitates, Episcopatus, & Archiepiscopatus sanguinis puritatem requirentes admittendi. p. 27. & seq. n. 1. & seqq.

Expositi an potius legitimi, quam illegitimi sint censendi. p. 33. n. 2. & 3.

Expositi admittuntur ad dignitates, beneficia, & officia sanguinis puritatem requirentia. ibid. n. 6. & 8.

Expositi puri sanguinis, & legitimi reputantur. ibid. n. 7. & 9.

F

Facultas.

Facultas alicui concessa habet pro se præsumptionem juris, & rejicit in adversarium onus probandi in
Pars II.

validam esse. p. 85. n. 1.
Facultas contra juris aut sacri Concilij dispositionem concessa nullam meretur executionem, nec est ei obediendum. ibid. n. 3. & 4.

Fama.

Fama ex inimicis orta probationem non facit in materia puritatis sanguinis. p. 29. n. 27.

Familiaris.

Familiares Nuntiorum & Legatorum Apostolicorum à quonam puniri possunt, si crimina fortè committant. pag. 194. n. 4.

Fideicommissum.

Fideicommissorum repetitio quando nam inducta censeatur. p. 303. n. 51.

Vide in verbo *Legatum.*

Fideicommissa à filio existente relicta in codicillis, quando præstanda sint, si deinde nascitur posthumus. pag. 304. n. 55. & seqq.

Fideicommissa in codicillis relicta ab eo qui eorum tempore duos filios habebat, sed alterum reputabat mortuum, an solida præstanda sint ab eo qui solus vivens credebatur. p. 305. & sequum. 58.

Filius, & Filiusfamilias.

Filius incontinens præsumitur cujus pater incontinens fuit. p. 31. n. 6.

Filij Regum & Principum, etsi illegitimi, admittuntur ad dignitates Ecclesiasticas. ibid. n. 7.

Per filios Prælatorum solet periclitari Ecclesiastica substantia. p. 35. n. 3.

Filiusfamilias ejus qui apud hostes est, nec sibi, nec patri hæreditatem sibi delatam acquirere potest, quamvis ex alijs titulis, vel contractibus sibi, vel patri acquirere possit. p. 213. & seq. n. 46. & multis seqq.

Filiusfamilias sicut servus patri etiam invito acquirit, sed ex diverso titulo. p. 214. n. 50 & 51.

Filiusfamilias furiosi quare possit hæreditatem adire, & servos manumittere. p. 216. & seq. n. 74. & seqq.

Filiusfamilias an possit petere bonorum possessionem dum pater apud hostes est, & an possit ei fideicommissaria hæreditas restitui. p. 218. n. 105. & seqq.

- Ut filiusfamilias adire possit hæreditatem requiritur iussus paternus; in petitione verò possessionis bonorum sufficit postea superveniens ratihabitio, & quare. p. 219. n. 113. & 114. & plurib. seqq.
- Filiusfamilias potest etiam recusante parte hæreditatem adventitiam sibi delatam adire. p. 221. n. 140.
- Filius nepoti obstat jure testati, qui nihil ei obstat jure intestati. p. 223. n. 20.
- Filius à patre & matre captivis apud hostes conceptus, & ibi natus postliminij jure gaudet in civitate reversus cum patre, & matre: sed qui si cum sola matre revertatur, patre mortuo apud hostes, vel è contra. pag. 230. & seq. n. 89. & seq.
- Filius conceptus in civitate, & natus apud hostes ex propria persona postliminij jure frui debet. p. 231. n. 97.
- Vide in verbo *Partus*.
- Filiusfamilias nec in bonis, nec in dominio habetur, nec potest illius esse commercium. p. 246. n. 125.
- Filius redit in potestatem patris, cui dignitas ac bona restituta sunt. pag. 247. n. 127.
- Filij ingenuitati non obest opinata servitus, tam à patre, quàm à matre p. 250 n. 8. & 9.
- Per filiumfamilias acquirere possumus, licèt eum non possideamus. pag. 268. n. 144.
- Filiusfamilias de castrensi peculio testari, & in eo vice patrisfamilias fungi potest. p. 269 n. 154. & seqq.
- Filiusfamilias in patris potestate an aliquid sibi acquirere potuerit præter peculium castrense, & quasi castrense. p. 270. n. 156. & seqq.
- Filiusfamilias in rebus aliquibus plenam proprietatem acquirit invito patre, etiam ei non reservato usufructu; & referuntur casus. pag. 270. num. 164. & seqq.
- Filiusfamilias non potest testari de peculio adventitio etiam in his casibus in quibus non solùm ejus proprietas, sed etiam usufructus illi acquiritur. p. 273. n. 185.
- Filiusfamilias incapax bonorum est actu & potentia. pag. 290. n. 43.
- Fiscus.*
- Fiscus in universa deportati jura succedit. p. 234. n. 7.
- Filius non repræsental personam deportati, licèt in universa ejus bona succedat. p. 235. n. 25.
- Fiscus est quidam hæres anomalus in bonis existentibus succedens, & in obligationibus jam contractis, non verò in bonis futuris, & obligationibus contrahendis. ibid. n. 26. & 27.
- Frater.*
- Frater non tenetur sororem uterinam dotare, vel ei alimenta præstare. pag. 329. n. 18. & 19.
- Frater potest de inofficioso fratris testamento querelare; filio tamen ejus permissum non est. p. 324. n. 43.
- Furiosus.*
- Furiosi nulla voluntas, nullum judicium, & nullus assensus est. p. 216. n. 77.
- Furiosus neque per se, neque per procuratorem aut curatorem hæreditatem, vel bonorum possessionem edictalem adire potest. p. 217. n. 84. & seqq.
- Furiosus quomodo hæreditatem acquirat præcedente curatoris auctoritate. p. 217. n. 93. & seqq.

G

Gratia.

- G**ratia præsumitur valida, & non subreptitia, donec contrarium probetur ab allegante præsumptionem. p. 85. n. 2.
- Gratia contra juris dispositionem, vel sacri Concilij decretum facta nullitati subjacet. ibid. n. 3. & seqq.
- Gratia vel motu proprio, vel ad preces supplicantis datur; & in dubio ad preces supplicantis facta præsumitur. p. 86. n. 1. 2 & 3.
- Si gratia impeditur excipiendo de subreptione, exceptio habet effectum exceptionis incompetentiæ. p. 87. n. 8.
- In gratia Legati Papæ facta de beneficio exprimendus est illius valor. pag. 159. n. 65.
- Hæres.*

H*Heres, & Hereditas.*

Hereditas commoda & incommo-
da in se continet. p. 214. n. 54.
Hereditatis aditio est contractus. ibid.
n. 57.
Hereditas individua est, & juris nomen.
p. 215. n. 69 & 70.
Hereditas & bonorum possessio furioso
non defertur antequam suæ mentis
compos effectus eam adeundo conse-
qui possit. p. 217. n. 86.
Hereditas vel bonorum possessio quan-
donam delata dicatur. ibid. n. 7.
Hereditatis appellatione an compre-
hendatur bonorum possessio. p. 219.
n. 107. & 108.
Hereditatis acquirendæ modi duo refe-
runtur. ibid. n. 117. 118.
Hereditatis aditio est actus legitimus.
ibid. n. 122.
Hereditatis definitio. p. 220. n. 125.
Heres semel factus quare non possit de-
finere esse heres. p. 219. n. 118.
Heredi sub conditione instituto solet
dari bonorum possessio. p. 220. n. 126.
Hereditas pendente conditione adiri
non potest. ibid. n. 128.
Hereditatis aditio quare in suspenso ef-
se non possit. ibid. n. 130.
Hereditas fideicommissaria similis est
bonorum possessioni, in qua patris
superveniens ratihabitio sufficit, ut
filius familias eam adire possit. ibid.
n. 134.
Hereditatis adventitiæ aditio concedi-
tur patri, filio eam recusante. p. 221.
n. 141.
Hereditas matris intestatæ an liberis in
patris potestate, an patri acquirere-
tur. p. 270. n. 159. & seqq.
Hereditas jacens personam defuncti
repræsentat. p. 235. n. 21. & 22.
Heres post aditionem a morte testatoris
successisse intelligitur. ibid.
Hereditas quomodo dicatur personam
hæredis sustinere. ibid. n. 24.
Heres suus, & necessarius quisnam
proprie dicatur. p. 279. n. 124.

Pars II.

Heres filij decedentis non potest bono-
rum possessionem petere dum pater
captus apud hostes vivit. p. 281. n. 26.
Heres necessarius & invitus nullus exi-
stere potest, nisi qui in morientis po-
testate est. p. 284. n. 10.
in Heredibus suis non est necessaria adi-
tio & scientia mortis, ut hæredes exi-
stant. p. 285. n. 15. & 16.
Hereditas ejus qui nulla bona deducto
ære alieno habet, etiam datur. p. 288.
n. 32. & 33.
Hæredes sui ipso jure parentibus exi-
stunt hæredes, dummodo sint in eo-
rum potestate. p. 289. n. 39.
Hæredes non sunt magis conjuncti in
hereditate quam in onere. pag. 297.
n. 17.
Hæredes ab intestato possunt codicillis
gravari. p. 299. n. 28.
Heres cum cretione in quo distingua-
tur ab hærede sine cretione. ibid.
n. 32.
Hæredem instituere cum cretione quid
sit. ibid.
Hæredes generaliter & appellativo no-
mine gravati quomodo teneantur ad
præstationem legatorum. p. 302. n. 44.
Hæredes sui statim à morte testatoris
hæredes sunt, etiam clausis testamenti
tabulis. p. 208. & seq. n. 86. & 87.
Hæredes extranei ex asse instituti sta-
tim à morte testatoris hereditatem
adire poterant; secus verò si pro par-
te tantum instituti. ibid. n. 88. & 89.
Hæredes si plures instituti fuerint, an
unusquisque possit Falcidiam dedu-
cere. p. 312. n. 119. & 120.
Hebræus.
Hebræi an possint ad Episcopatus vel
Archiepiscopatus ap. eccl. eligi. p. 268.
n. 1. & 2.
Hebræorum genus ex se nobilissimum
fuit. p. 27. n. 10.
Homo.
Homo quilibet ab initio liber nasceba-
tur, hominesque hominibus servire
ab horrere videtur natura. pag. 199.
n. 5. & 6.
Homo liber ab hostibus captus & pretio
redemptus non remanet servus, sed
pignoris loco constituitur. pag. 250.
n. 1. & 2.

Aaa 2

Homi

Hominis liberi nullum est commercium, jus tamen quasi pignoris in eo locū habet. *ibid.* n. 3. & p. 250. n. 4. 5. 6.
 Homo redemptus ab hostibus legari sibi potest, & ad quid ei proficit tale legatum. *ibid.* n. 7.

I

Illegitimus.

Illegitimi inhabiles sunt ad Episcopatum, aut Archiepiscopatum. pag. 30. num. 2.

Illegitimi sunt ad Ecclesiastica beneficia, officia, & dignitates absque dispensatione inhabiles. *ibid.* n. 3.

Illegitimi sunt inhabiles ad commendas, & ad Habitus sumptionem. *ibid.* n. 4. & 5.

Illegitimi propter ingentes virtutes quibus aliquando ornantur, dignitatibus & honoribus affici merentur. p. 31. n. 1.

Illegitimi virtute clarissimi ad summos honores, & dignitates aliquando evehuntur. p. 32. n. 3.

Illegitimus dispensatus quoad Ordines, beneficia & dignitates Ecclesiasticas, non censetur dispensatus ad Episcopatum, vel Archiepiscopatum. *ibid.* num. 5.

Imperatores.

Imperatores jus supremum Pontificem eligendi sibi arrogavere, & deinde Ecclesie renunciavere, & iterum sibi assumpserunt. p. 41. n. 2.

Impubes.

Impubes an validè in Episcopum consecrari possit. p. 39. c. 17. n. 3.

Infans.

Infantes in Parochiali Ecclesia potius quam extra eam, excepto necessitatis casu, baptizari debent. pag. 72. n. 6. & 84. num. 3.

Vide in verbis *Baptismus*, *Baptisterium*.

Inhibitio.

Inhibitio alia ad tempus, alia perpetua. p. 128. n. 1.

Inhibitio decreta ad tempus ante aeternam transportationem observari de-

bet.

ibid. n. 10.

Inhibitio sive justa, sive injusta, timenda est, & ea decreta & pendente nihil est innovandum. *ibid.* n. 4. & 5.

Inhibitio semper est observanda donec ad superiorem habeatur recursus pro declaratione, & donec revocetur. *ibid.* n. 6.

Inhibitioni non obediens adversarium & judicem offendit, & gravius peccat. *ibid.* n. 7. & 8.

Inhibitio attentatum reddit quidquid postea gestum est; sed declaratur quomodo sit hoc intelligendum, sicut & supra dicta. *ibid.* n. 11. & 12.

Inhibitiones contra dispositionem Concilij Trid. factae nullae sunt, & non causant attentatum. *ibid.* n. 15. & 16.

In inhibitionibus decretis super appellationibus interpositis & devolutis ad Sedem Apostolicam debet observari formalitas Concilij Trid. & capituli *Romanae*. *ibid.* n. 17.

Inhibitio obtenta ad impediendam imminentem executionem interdicti est injusta, nulla, & calumniosa. *ibid.* n. 19. & 20.

Inhibitioni obtentae contra formam Concilij, & capituli *Romanae*, contraveniri potest absque ejus incurso, nec est ei parendum. *ibid.* n. 21. & 22.

Inhibitio nulla non ligat manus. *ibid.* n. 23.

Inhibitioni canonicae tantum parendum est, sed non quando illegitimè decernitur. *ibid.* & seq. n. 24.

Inhibitio decreta virtute commissioris nullae, & à non habente jurisdictionem est nulla. *ibid.* n. 25.

ut Inhibitio canonicè facta dicatur, quanam requirantur. *ibid.* n. 26.

Inhibitio sine jurisdictione decreta nullam vim obtinet. p. 130. n. 27.

Inhibitioni non canonicè decretae non tenetur Ordinarius parere. *ibid.* n. 28.

Inhibitio non canonica, aut minus canonica non ligat Judicem inferiorem. *ibid.* n. 29.

de Inhibitione nulla, & minus solenniter expedita idem judicandum est ac de injusta. *ibid.* n. 30.

Inhibitoria per portas affigitur solum quando

quando citatus est absens in longin-
quis partibus. p. 131. n. 2.

Vide in verbo *Supersefforia*.

Inquisitor.

Inquisitor concurrens cum Episcopo in
causa hæresis, præcedit ei. pag. 144.
n. 16.

Insanus.

Infani ad Episcopatus, aut Archiepis-
copatus dignitatem tanquam incapaces non admittuntur. p. 38 c. 16. n. 4.

Infirmus.

Infirmi actualiter aut habitualiter non
possunt in Archiepiscopos, aut Epif-
copos eligi. ibid. c. 16. n. 1.

Interdictum.

Interdictum generale & speciale locale
pro tota civitate Ulissiponensi, ejus-
que Ecclesijs, Lararijs, & capellis pro-
mulgatur ab Illustrissimo Archiepis-
copo. p. 6. n. 9.

Interdicti nomine quid intelligatur, &
quid verbum *Interdicere* significet. p.
100. n. 7.

Interdicta prohibitoria, restitutoria, &
exhibitoria apud veteres Juriscon-
sultos. ibid.

Interdicta unde à veteribus ta dicta.
ibid.

Interdictum Ecclesiasticum quid sit. ibid.

Interdictum an sit suspensio, vel censu-
ra Ecclesiastica, vel alia poena spiri-
tualis. p. 101. n. 8.

Interdictum in quo conveniat cum alijs
censuris, & ab eis differat. ibid. n. 9.

Interdictum aliud locale, aliud persona-
le est, & ad quos uterque dirigatur.
p. 102. n. 11.

Interdictum mixtum & deambulato-
rium quodnam. ibid.

Interdictum generale, speciale, & par-
ticulare quomodo inter se distin-
guantur. ibid. n. 12. & 13.

Interdictum totale & parziale. pag. 103.
& seq. n. 14.

Interdictum aliud est censura, aliud poe-
na quædam Ecclesiastica. p. 104. n. 15.

Interdictum potest promulgari ab Epif-
copo etiam quoad Ecclesias exemp-
tas. p. 106. n. 21.

Interdictum valide imponitur ob Eccle-
siasticam jurisdictionem violatam.
ibid. n. 21. & 22.

Interdictum ab ingressu Ecclesiæ quan-
donam ferri possit contra Episcopum.
ibid. n. 23.

Interdictum, sive justum, sive injustum,
observandum est tam à secularibus,
quàm Regularibus. p. 109. n. 8.

Interdicti relaxatio non est diversa ab
illius suspensione. p. 132. n. 11.

Interdicti relaxatio ad cautelam non
habet locum sicut relaxatio excom-
municationis. p. 133. n. 12.

Interdictum tolli debet quando jurisdic-
tio Ecclesiastica manet illæsa. p. 135.
cap. 61. n. 1.

Interdictum tolli potest ab eo qui illud
promulgavit. ibid. n. 2.

Interdicti à Nuntio Apostolico promul-
gati tempore multa potest admini-
strare Episcopus, & quænam illa sint,
recensentur. pag. 191. cap. 90. n. 1. 2.
& seqq.

Intimatio.

Intimatio debet fieri personaliter, & fa-
cta procuratori non suffragatur. pag.
131. n. 3.

Judex.

Judex inferior non potest cognoscere
de viribus inhibitionis Rotalis; sed
teneretur ei reverenter obedire, & ab
omni actu abstinere p. 128. & seq. n. 9.
& 10.

Judices ordinarij, vel delegati non pos-
sunt in diebus feriatis de causis cog-
noscere. p. 187. n. 1.

Judices in ferijs observandis tenentur
attendere locum judicij. ibid. n. 2.

Judex commissionis si recusetur quo-
modo sit procedendum. p. 345. n. 5.

à Judicibus delegatis à commissario
Cruciatae si fiat appellatio, ad quem
pertineat ejus commissio. p. 346. n. 1.

Juramentum.

Juramentum relaxari potest tam ab Or-
dinario, quàm à Nuntio Apostolico.
p. 193. n. 2. & 3.

Juramentum de non alendis propinquis
nullum & illicitum declaratur. p. 325.
n. 52.

Jurisdictio.

Jurisdictio Ordinarij non tollitur per
commissionem avocatoriam impetra-
tam in prima instantia. p. 186. n. 5.

Jus.
Juris canonici dispositioni obtemperandum est deficiente jure civili. p. 318. n. 12.

Jus canonicum in suis decisionibus sæpe sequitur jus civile, & jus civile frequenter canones imitatur. *ibid.* n. 13.

Juspatronatus.
Juspatronatus Lusitanorum, & Hispanorum Regum ex Apostolica concessione ortum ducit. p. 45. n. 26.

Juspatronatus Regibus competens legitimus esset, etsi tantum antiquo jure, aut consuetudine niteretur. pag. 47. n. 34.

Juspatronatus Regibus & Principibus competens non est derogatum per Concilium Tridentinum. *ibid.* & seq. n. 35.

Juspatronatus Regum illæsum remansit post dispositionem Concilij Tridentini. p. 48. n. 36.

L

Lacerans.
Lacerantes edicta Archiepiscopi, aut Sanctæ Inquisitionis possunt ab ipso, & à sancto officio puniri, sive seculares sint, sive Ecclesiastici. p. 122. num. 3.

Legatarius.
Legatarius non tenetur ad præstandum cautionem de modali legato adimplendo, quando modus commodum & favorem ipsius respicit. pag. 321. & 322. n. 29. & 30.

Legatio.
Legationis officium quatuor modis expirat, qui referuntur. p. 195. n. 1.
Legationis officium reale nunquam expirat, sed conservatur in dignitate. *ibid.*

Legatum.
Si Legatum relinquatur proprio hæredis nomine expresso, magis videtur gravata persona, quam hæreditas. p. 296. n. 8.

Legatum factum favore alimentorum potest à cohærede repeti. *ibid.*

Legatum ab Episcopo Nuntio relicum, hæreditatem repudiante Episcopo, potest ab Archiepiscopo cohærede repeti. *ibid.* n. 12. 13. & 14.

Legata vel fideicommissa repetita censentur, & à cohærede vel substituto debentur, quæ testator generaliter ab omnibus hæredibus præitari cavit. p. 297. n. 18.

Legatum relicum impersonaliter, vel appellativo nomine, repetitum censetur. *ibid.* n. 19.

Legatum relicum in codicillis mortuo illorum tempore nullum est. p. 301. n. 41.

Legatum relicum in codicillis mortuo cohæredi in testamento instituto, an validum sit. *ibid.* n. 42.

Legatorum repetitio aliquot Doctorum autoritatibus probatur. p. 302. n. 47.

Legatorum repetitio non admittitur quando contrarium ex testatoris voluntate evidenter eruitur: ubi ad hoc traduntur exempla. pag. 303. & seq. n. 48.

Legata vel fideicommissa etiam nominatim relicta ab instituto hærede, à substituto, vel cohærede repetita censentur post Severi constitutionem, contra Ant. Fab. p. 305. n. 64.

Legatum captatorium quodnam sit. pag. 306. n. 72.

Legatum alimentorum causâ factum deportato, vel ad metallum damnato validum est. *ibid.* n. 73.

Legatorum repetitio malè à Fabro asseritur introducta à Justiniano. p. 308. n. 93. & 94.

Legata quæ deficiunt & remanent apud hæredem, cæteris legatarijs proficiunt, & hæredi imputantur in quartam. p. 312. n. 122.

Legata nominatim relicta, aut per verba generalia, an à cohærede repetantur. p. 314. n. 137. & seq.

Legata nominatim relicta esse repetenda fortiores autoritates, & plures Doctores suadent. pag. 315. n. 149. & 150.

Legatus.
Legatorum antiquitus missorum plura exempla

- exempla referuntur. pag. 60. & seq. c. 32. n. 1.
- Legatorum missorum exempla ex sacra Pagina. ibid. per tot.
- Legati missi quandoque Oratores, Nuntij, & Interpretes dicuntur. p. 61. n. 2.
- Legati missi à Senatu populoque Romano fuere, licet aliter fenserint nonnulli. p. 62. n. 3.
- Legatorum jurisdictio non comprehendit derogationem aut dispensationem in Conciliaribus decretis. ibid. & p. 85. n. 2.
- Legatus à latere non potest dispensare absque iusta causa, contradicente Ordinario loci. ibid. n. 9.
- Legatus Sedis Apostolicæ eligi potest quicumque Summo Pontifici idoneus visus fuerit. p. 62. n. 5.
- Legatorum triplex genus distinguitur. ibid. n. 7.
- Legatis necessaria recensentur, ut optime in legatione procedant & excipiantur. p. 63. n. 8.
- de Legatorum immunitate, & dignitate. ibid. n. 9.
- Legato frangenti fidem an fides servanda sit, & à Principe apud quem legatione sùgitur puniri possit. ibid. n. 10.
- Legatorum familia an de jure gentium immunis habenda sit. ibid. n. 11.
- Legatorum ædes an immunitate & jure asyli gaudere debeant. ibid. n. 12.
- De Legati à latere potestate, & jurisditione quinam egerint. ibid. n. 13.
- Legatus à latere si quæ faciat, à Papa fieri dicuntur; & potest facere omnia quæ reservata non fuerint. pag. 64. & 65. n. 2. & 3.
- Legatus à latere vices gerit supremi Pontificis, & ut talis honorari debet. ibid. n. 4.
- Legatus à latere gerit vices Sedis Apostolicæ. ibid. n. 5.
- Legatus à latere in provincia sibi decreta representat Papam. ibid. n. 6.
- Legatus à latere nihil potest statuere contra jus & Concilia, repugnantibus Ordinarijs. p. 72. n. 6.
- Legatus à latere si quid contra Conciliaria statuta decernere velit, tenorem facultatis ostendere debet. p. 79. n. 3. & 4.
- Legatus à latere non potest quidquam facere violando jus commune, aut contra jus aliquid statuere. ibid. & seq. n. 5.
- Legatus à latere non potest Concilij Tridentini decreta interpretari absque Pontificis facultate. ibid. num. 6. 8. & 9.
- Legatus à latere non potest aliquid contra legem superioris statuere. ibid. num. 7.
- Legatus à latere solum habet facultatem in non reservatis, non verò in reservatis. p. 81. n. 10.
- Legatis à latere hodie prohibitum est concurrere cum Ordinarijs. p. 82. n. 7.
- Legatorum potestas à principio latissima per Pontifices restricta fuit. p. 84. n. 1.
- Legatus à latere potest cognoscere de causis exemptorum, licet sit de reservatis Papæ. p. 109. & seq. n. 1. & 2.
- Legatus à latere habet jurisdictionem in exemptos. ibid. n. 2.
- Legatus à latere est iudex ordinarius exemptorum, de eorum controversijs & causis valens cognoscere. pag. 110. n. 5.
- Legatus non potest aliquando omnia efficere, quæ potest Ordinarius loci. ibid. n. 6. 7.
- Legatus à latere an possit concedere privilegium celebrandi tempore interdicti, & suspendere interdictum positum ab Archiepiscopo, aut Episcopo, alijsque Prælati, qui sunt sub ejus legatione. p. 124. n. 1. & 2.
- Legati ut inferiores Romano Pontifice non possunt interdictum ab ipso, vel ab alijs Prælati latum nec in totum tollere, nec ad tempus suspendere. ibid. n. 3.
- Legatus à latere quandonam possit suspendere interdicta ab alijs Prælati lata. p. 125. n. 4.
- Legati à latere an præcedant alijs Legatis, Archiepiscopis, Episcopis, & alijs Prælati ordinarijs. p. 142. n. 2. 3. & 4.
- Legati à latere possunt absolvere ab excommunicatione incurfa per canonem *Si quis suadente*, ante declarationem: & quid de Legatis natis, vel alijs. p. 139. n. 27. 28. & 29.

- Legati à latere omnibus alijs Prælatiſ præcedunt. p. 142. n. 2. & 3.
- Legatus à latere poteſt beneficia in ſua provincia conferre. p. 150. n. 1.
- Legatus à latere poteſt cum quolibet Ordinario concurrere ſicut Papa, nullo ad hoc requiſito eorum conſenſu. ibid. n. 2. 3. & 4.
- Legatus à latere quam poteſtatem habeat ad conferenda beneficia ſuæ provincie. ibid. n. 4. 5. & 6.
- Legatus à latere non poteſt conferre beneficia reſervata, etiam in ſex menſibus alternativa. p. 151. n. 7.
- Legatus à latere poteſt conferre beneficia jurispatronatus laicorum. p. 157. num. 45.
- Legatus à latere non poteſt imponere penſiones ſuper beneficijs jurispatronatus laicorum. ibid. n. 47.
- Legatus à latere non poteſt conferre beneficia jurispatronatus mixti. ibid. num. 48.
- Legatus à latere non poteſt novitiatus anno durante beneficium conferre novitio. ibid. n. 49.
- Legatus non poteſt conferre beneficia manualia, vel quæ ad Epifcopi aut Archiepiſcopi collationem ſpeciali jure ſpectant. ibid. & p. 158. n. 50. & 51.
- Legatus à latere non poteſt conferre beneficia litigioſa. ibid. n. 52.
- Legatus à latere an poſſit conferre beneficia cum clauſula *Motu proprio*. ibid. & ſeq. n. 53.
- Legatus an poſſit beneficia reſervare, quorum conferendorum poteſtatem habet. ibid. n. 54.
- De Legatorum à latere poteſtate circa beneficia variæ quæſtiones proponuntur. & p. 159. n. 55. 56. & 57. 58. 59. 61. & 62.
- Legatus aut Nuntius Apoſtolicus deſtinatus ad Principem cui plures ſubditæ ſunt provincie, cum poteſtate conferendi beneficia in locis ad quæ divertere contigerit, an poſſit in omnibus provincijs huic Principi ſubjectis conferre. ibid. n. 26.
- Legatus à latere poteſt contradicente Archiepiſcopo, vel Epifcopo imponere penſiones ſuper beneficijs, quæ ad ejuſ collationem ſpectant; ſecus verò in reſervatis, & jurispatronatus laicorum. p. 160. n. 2.
- Legatus à latere poteſt reſervare penſiones de quibus partes antea convenerunt. ibid. n. 3.
- Legatus à latere non poteſt ſe intromittere in proviſione beneficiorum ſimultaneæ collationis Ordinarij cum Capitulo, nec etiam in beneficijs reſervatis. p. 163. n. 10. & 11.
- Legatus à latere vel alius inferior non poteſt conferre beneficia reſervata ob vacationem in Curia. p. 166. n. 35.
- Legati à latere & Nuntij Apoſtolicij ſunt ab Archiepiſcopis, Epifcopiſve, & omnibus alijs honorandi, & in eorum neceſſitatibus adjuvandi. p. 171. n. 1.
- Legatis Apoſtolicis ita debita eſt procuratio, ut contra eam nulla admittatur reſcriptio. ibid. n. 3.
- Legati Apoſtolicij cum inſignijs proceſſionaliter intrant civitates ubi de modo eos recipiendi. p. 172. n. 6.
- Legatus à latere poteſt in provincia ſuæ legationis matrimonijs intereſſe, & alijs licentiam intereſſendi concedere: & quid de alijs Legatis ſupremæ Sedis. p. 173. n. 5. & 6.
- Legatus, vel Nuntius Apoſtolicus an poſſint committere cauſam appellationis interpoſitæ à ſententia lata à delegato Summi Pontificis p. 176. n. 2.
- Legatus, vel Nuntius Apoſtolicus quandonam poſſint cognoſcere de cauſis appellationum interpoſitarum à Conſervatoribus Religioſorum. p. 182. n. 42.
- Legatus à latere, vel Nuntius cum poteſtate Legati à latere, an & in quibus caſibus poſſint ſe ingerere in cauſa per Papam Archiepiſcopo, Epifcopoſve, aut alteri judici delegata, vel illius proceſſum, ſententiam, executionem impedire aut infirmare. pag. 183. n. 1. 2. & ſeqq.
- Legatus à latere non poteſt tollere jura communia, licet ſumma ſit ejuſ poteſtas quoad cauſarum commiſſionem. p. 188. n. 1. & 2.
- Legatus à latere non poteſt committere cauſam ſine ſtrepitu & figura judicij in

- in casibus in quibus non potest sic procedi; nec causam cognoscendam summariè. *ibid.* n. 3. & 4.
- Legatus duarum provinciarum, seu regnorum sub ejusdem Principis secularis dominio existentium, potest unius regni vel provinciæ negotia in alia expedire. *ibid.* p. 189 n. 3.
- Legatus à latere, vel Nuntius Apostolicus non potest quemquam in provincia sibi decreta eximere à jurisdictione Ordinariorum. p. 190. c. 86 n. 2.
- Legatus à latere, vel Nuntius Apostolicus cum ejus potestate possunt sicut Papa de causis exemptorum cognoscere, etiam contradicente Archiepiscopo, vel Episcopo; secus verò dicendum de Legato nato. *ibid.* c. 87. n. 1. & 2.
- Legatus natus nullum potest eximere à jurisdictione superioris sui. *ibid.* n. 3.
- Ad Legati officium nec de jure, nec de consuetudine pertinet contra statuta à Papa confirmata, vel contra leges Papales sancire. p. 191. n. 3.
- Legatus à latere potest confirmare electiones Episcoporum, Archiepiscoporum, Abbatum exemptorum, & aliorum Prælatorum quorum confirmatio ad Summum Pontificem pertinet: quod tamen alijs Legatis non licet sine speciali ad id concessione. p. 192. n. 1.
- Legatus à latere plus potest contra exemptos quàm Archiepiscopus, vel Episcopus. p. 194. n. 1.
- Legatorum jurisdictione an expiret morte Summi Pontificis adveniente. pag. 196. n. 2. 3. 4. & 5.
- Legatus Principi mittenti restituere non tenetur quod sibi datum est ab eo ad quem est missus. *ibid.* c. 96 n. 1.
- Legatus à latere potest indulgentias concedere in Provincia sibi commissa, quamvis non sit Præbyter, etiam contradicentibus Ordinarijs. p. 197. & seq. n. 3. & 4.
- Legatus à latere, & Nuntius cum ejus potestate possunt decernere excommunicationem ad finem revelationis. pag. 291 n. 3.
- Legatus & Nuntius ut supra possunt concedere Paulinas & absolvere à censuris per viam gratiæ. *ibid.* n. 4.
- Legatus à latere, & Nuntius an possint in sua provincia quicquid Episcopus, vel Archiepiscopus in sua diocesi. p. 291. c. 101. n. 1. 2. 3. & 4.
- Legatus circa dispensationes concedendas juxta facultatem suam tantum potest in sua provincia quantum Episcopus in sua diocesi. *ibid.* n. 5.
- Legatus à latere nihil potest agere in præjudicium alterius, nec potest auferre, separare, aut alteri concedere, in scio loci Ordinario. *ibid.* c. 102. n. 1.
- Legatus à latere, vel Nuntius possunt contradicente Ordinario diocesano concedere sepulturam in Ecclesijs inferioribus; secus tamen in Cathedrali. p. 328. n. 1. & 2.
- Legatus à latere, vel Nuntius non possunt exemptionem concedere ulli Ecclesiæ. *ibid.* n. 1.
- Legatus à latere, vel Nuntius Apostolicus possunt uti baldachino. p. 330. num. 2.
- Legatus à latere, aut Nuntius cum ejus potestate possunt cum Religiosis in ijs dispensare, in quibus eorum Prælati: non possunt tamen Religiosos simplices efficere capaces ad literas Apostolicas exequendas, contradicente Archiepiscopo, vel Episcopo. p. 331. n. 1. & 2.
- Legatus aut Nuntius Apostolicus non possunt dispensare, ut professus in una Religione eligatur in alia in Prælatum provinciale. *ibid.* n. 3.
- Legatus à latere potest in provincia sibi commissa leges, & constitutiones facere, etiam contradicente Archiepiscopo, vel Episcopo. p. 332. c. 112. & seq. n. 1.
- Legatus à latere, vel Nuntius cum ejus potestate non possunt approbare Confessarios, contradicentibus Ordinarijs. p. 333. c. 115.
- Legati à latere, & alij Nuntij possunt habere familiam armatam. *ibid.* cap. 116.
- Legatus in sua provincia potest sicut Ordinarius in sua diocesi dispensare. p. 334. c. 119 n. 1.

- Legatus à latere non potest dispensare in impedimentis dirimentibus matrimonium, nisi sit ei specialiter indultum. *ibid.* n.2.
- Legatus à latere, aut Nuntius cum ejus potestate an possint creare aliquos Magistratus, Officiales & Protonotarios; contradicente Archiepiscopo, vel Episcopo. *ibid.* c. 120.
- Legatus à latere potest esse Conservator Equitum Hierosolymitanorum; sicut & Nuntius cum potestate Legati à latere. p.335. c.122.
- Legatus à latere, & Nuntius cum ejus potestate potest cogere intrusum ad hoc ut ostendat titulum, etiam contradicente Archiepiscopo, vel Episcopo. *ibid.* c.124.
- Legatus à latere, vel Nuntius cum ejus potestate non possunt gesta per antecessorem rescindere, contradicente Archiepiscopo, vel Episcopo. p.336. c. 127.
- Legatus à latere, vel Nuntius cum simili potestate potest facinoris concedere facultatem ingrediendi monasteria virorum & mulierum, contradicentibus Ordinarijs. *ibid.* n.128.
- Legatus à latere, vel Nuntius Apostolicus possunt cognoscere de causis matrimonialibus. p.337.c.129. n.2.
- Legatus à latere aut Nuntius cum ejus potestate non potest uti clausula *Non obstante*, contradicente Archiepiscopo, vel Episcopo, in legis derogatione. p.339.c.136.
- Legatus à latere potest sicut & Nuntius cum ejus potestate dispensare in interstitijs. p.340.c.142.
- Legatus à latere & Nuntius cum ejus potestate possunt dispensare cum ordinatis ante ætatem, aut sine patrimonio. p.341.c.145.
- Legatus à latere aut Nuntius cum simili potestate non possunt applicare pœnas pecuniarias. p. 343. c.154.
- Legatus à latere, aut Nuntius cum ejus potestate non possunt cognoscere de delicto hæresis, contradicentibus Episcopis, aut Dominis Inquisitoribus. p.346.c.159.
- Legatus, à latere, aut Nuntius cum ejus potestate an habeant jus visitandi. p. 352. n.27.
- Plura si cupis ad hunc titulum pertinentia, ea require in verbo *Nuntius*.
Legitimatō, & Legitimatū.
- Legitimati per subsequens matrimonium ad Episcopatus & alias dignitates Ecclesiasticas admittuntur, sicut & legitimati per rescriptum Principis. p.31. n.7.
- in Legitimatione natalium requisita ad dignitates Ecclesiasticas potest Papa dispensare. p.32. n.4.
- Lex.*
- Lex cum hæres*, ff. de acquir. rer. domin. explicatur. p. 216. n.74.
- Legis furiosus*, ff. de acquir. hæred. intellectus adducitur. *ibid.* & seq. n.75.
- Legis cum hæres*, ff. ad SC. Trebell. explicatio traditur. p. 317. n.92. & seqq.
- Lex cum ut à patre*, cum alijs. ff. de captiv. explicatur. p. 222. & 223. n.1.
- Legis si quis posthumus*, §. filium, explicatio traditur. p. 222. n.7.
- Lex illa institutio*, ff. de hæred. instit. explicatur. p. 223. n.13.
- Legis quidquid*, ff. de reg. jur. intellectus traditur contra Amayam. p. 226. n. 46.
- Lex si filias*, ff. de divort. & *lex filia*, ff. sol. matr. explicantur. *ibid.* n.53.
- Lex filiusfamilias*, §. Divi, ff. de legat. 1. interpretatione donatur p. 227. n.63.
- Legis in bello*, §. medio, ff. de captiv. explicatio traditur. p. 229. n.80.
- Lex si me tibi*, ff. de captiv. adducitur. *ibid.* n.83.
- Lex sed etiam*, ff. de adopt. explicatur. *ibid.* n.85.
- Lex 1. §. si postluminij*, ff. de conjung. cum emancip. liber. *ibid.*
- Lex Divi Severus*, ff. de captiv. adducitur. p. 230. n.92.
- Lex Papia Popea* à quo fuerit, & ad quid lata. p. 227. n.64.
- Lex uxoris*, ff. de divort. explicatur. p. 228. n.73. & seq.
- Lex Ex ea parte*, §. in insulam, ff. de verbor. obligat. explicatur. p. 236. n.41.
- Lex Gallus*, §. & quid si tantum. ff. de liber. & posthum. ponderatur. *ibid.* n. 42. & seq.

- Legis commodissime, ff. de liber. & post-
hum. explicatio traditur. pag. 238. &
239. n. 52. & 58.
- Lex si funaum, ff. de condit. & demonstr.
lex qui filium, ff. de manum. testam.
lex servus decem, ff. de solut. & lex Sti-
chum, ff. eod. quomodo sint intelli-
genda. p. 238. n. 53. & seq.
- Lex cum pater, §. hereditatem, ff. de le-
gat. 2. & lex ex facto, §. si quis roga-
tus, ff. ad Trebell. exponuntur. p. 239.
n. 59. & 60.
- Lex cum quis, ff. de solut. expenditur. p.
241. n. 72.
- Lex res uxoris, C. de donat. inter vir. &
lex Statius Florus, §. Cornelio Felici,
ff. de jur. fisc. ponderantur. p. 241. n.
76. & 77.
- Lex si mandavero tibi, §. is cuius, ff. man-
dati, quomodo intelligenda. p. 242. n.
80. & 81.
- Lex prima, Cod. de bon. proscripi. inter-
pretationem accipit. p. 243. n. 90.
- Legis intercidit, ff. de condit. & demonstr.
explicatio aperitur. pag. 243. n. 98.
& seqq.
- Lex ultima, Cod. de sent. passis, ponde-
ratur. p. 244. n. 202.
- Lex senatus, ff. de legat. 1. quomodo in-
telligenda sit. p. 250. n. 7.
- Lex si patri redempto, ff. de captiv. ex-
plicatur. p. 251. n. 14. & 15.
- Lex si postliminio, ff. de captiv. pondera-
tur. p. 252. n. 28.
- Lex possessionem, ff. de acquir. possess.
conciliatur cum lege pupillus, ff. de
acquir. rer. doman. p. 254. n. 41.
- Lex nemo 10. C. de acquir. possess. expo-
nitur. p. 255. n. 50.
- Lex ex contrario, ff. de acquir. possess. di-
lucidatur. p. 257. n. 60.
- Legis Possessio, ff. de acquir. possess. sen-
sus exponitur. ibid. n. 63. & p. 267. n.
135. & multis seqq.
- Legis 3. §. Nerua, ff. de acquir. possess.
sensus explicatur. ibid. n. 90. & 95.
- Lex ancilla, ff. de furt. explicatur. pag.
263. & seq. n. 109.
- Lex si servus meus, ff. de public. in rem
actione, perpenditur. ibid. num. 113.
& seq.
- Lex non ideò minus, Cod. de liber. caus. &
Pars II.
- lex bene à Zenone, Cod. de quadriem.
prescript. explicantur. p. 276. n. 211.
& 212.
- Legis nemo ambigit, Cod. de acquir. pas-
sess. sensus proponitur. p. 277. n. 213.
215. & 216.
- Lex Cornelia quando, & à quo lata fue-
rit, & in quorum favorem. pag. 278.
num 3.
- Lex Papia quid statuerit circa relicta in
testamento, quæ vivo testatore defi-
ciebant. p. 307. n. 77.
- Legis unica, §. pro secundo, C. de caduc.
toll. sensus traditur. ibid. n. 80. & 81.
- Lex in suis, ff. de suis, & legitim hered.
ad quid scripta fuerit. p. 308. n. 88.
- Legis pater meus, ff. de legat. 2. sensus
explicatur. ibid. & pag. 309. n. 94. 95.
& 96.
- Legis 1. §. id quod ex substitutione, ff. ad
leg. Falcid. p. 311. n. 117.
- Legis qui fundum, §. quid filium, ff. ad
leg. Falcid. species refertur. pag. 313.
n. 129. 130.
- Legis 1. ff. ad legem Falcid. §. si cohæredi,
sensus elucidatur. pag. 314. n. 142.
& seqq.
- Lex 1. Cod. si amiss. caus. testam explica-
tur. p. 315. n. 147. & seqq.
- Legis Corneliae mens quæ fuerit in fa-
vorem captorum ab hostibus, pro-
ponitur. p. 278. n. 4. & seqq.
- Legis Corneliae fictio quomodo differat
à fictione postliminij. ibid. n. 8.
- Lex Cornelia an ea sola confirmet testa-
menta quæ per testatoris captivita-
tem irrita fierent. p. 279. n. 15. & 16.
- Legis si pater, ff. de suis & legit. hered.
sensus aperitur. p. 281. n. 25.
- Legis bona, ff. si filius, ff. de captiv. mens
elucidatur. ibid. n. 28.
- Legis pater, ff. de suis & legit. hered. &
legis lex Cornelia, ff. de vulg. & pupill.
intellectus traditur. p. 284. n. 5. &
seqq. & p. 286. n. 20. & 21.
- Legis quod si filius, ff. de captiv. & post-
lim. sensus aperitur. p. 285. n. 11.
ex Lege fieri dicitur quod ex ejus men-
te & sententia fit. p. 286. n. 22.
- Lex Cornelia confirmat legitimam im-
puberis hereditatem. ibid. & p. 287.
n. 23. 24. & 27.

Lex quod si filius, ff. de captiv. Concilia-
tur cum lege si pater, ff. de vulg. &
pupul. p. 288. n. 34. & seqq.

Lex Pater meus, ff. de legat. & lex si plu-
res, ff. de legat. 3. & lex 1. ff. ad l. Fal-
cid. expenduntur. pag. 292. num.
4. 5. & 6.

Lex cum Patronus, ff. de legat. 2. expo-
nitur. p. 298. n. 21. & seqq.

Legis quidam, ff. de jure codicill. species
proponitur. p. 300. n. 37. & p. 301. n.
38. & 40.

Lex si duobus, ff. de legat. 1. affertur. p.
302. n. 45.

Lege deficiente ratio naturalis sufficit.
p. 318 n. 10.

Vide in verbo *Textus*.

Libertas.

Libertas propriè dici non potest qui ser-
vus decessit. p. 279. n. 13.

Lis.

Lis olim esse poterat inter patrem, & fi-
lium de castrensi peculio, & rebus ad
eum pertinentibus. p. 269. n. 156.

Literæ.

Literæ Legatorum de latere dicuntur
Apostolicæ. p. 65. n. 8.

Locus.

Locus sacer & religiosus quinam sint, &
quomodo inter se distinguantur. pag.
260. num. 82. & 83.

M

Mandatum.

Mandatum Pontificum juripatro-
natus Regio derogans potest
sine excommunicationis incurfu sus-
pendi donec certioretur Pontifex:
ubi circa hoc casus referuntur. p. 48.
n. 37. & 38.

Mandatum est contractus juris gen-
tium. p. 243. n. 89.

Mandati contractus deportato permis-
sus est. ibid. n. 90. & seqq.

Manumissio.

Manumissio natalibus non obest. p. 250.
num. 1.

Maritus.

si *Maritus* infamia uxore factus fuerit cle-

ricus, & ad Episcopatum assumptus,
totum est nullum, etiamsi mulier per
dolum, vel metum consentiat. p. 35.
num. 2.

Matrimonium.

Matrimonium antiquitus captivitate
alterius conjugis solvebatur. p. 222. &
seqq. n. 4. 10. & seqq.

Matrimonium patroni captivitate non
solvitur. p. 222 n. 8.

Matrimonium attento jure civili per ca-
ptivitatem dissolvitur. p. 224. num.
30. 31.

Matrimonium pendet ex conjugum
consensu & voluntate. p. 225. n. 38.

Matrimonium captivitate dissolutum
non potest sine novo consensu rein-
tegrari. ibid.

Matrimonium jure civili inter invito
neque contrahitur, neque retine-
batur. p. 225. n. 44.

Matrimonia apud Romanos etiam di-
vortio solvi consueverunt. p. 226. n. 48.

Matrimonia in fieri & in facto esse à
conjugum consensu pendent. ibid.
num. 55.

Matrimonium jure civili tantum inter
Cives Romanos datur. p. 251. n. 11.

Matrimonium ex sola consuetudine
præsumitur. ibid. n. 13.

Miles.

Miles ab hostibus captus si redeat ex-
pleto militiæ tempore, stipendia &
emerita medijs temporis perinde reci-
pit ac si militiam fungens veteranus es-
set effectus. p. 206. n. 99. & 100.

Militem propriam culpam & delicto capi ab
hostibus, aut casu & ex improvviso
quid referat. ibid. n. 101. & seqq.

Minister.

Ministros in Ecclesia alios alij maiores,
& superiores adesse congruum est. p.
142. n. 5.

Vide in verbo *Præcedentia*.

Mitra Episcopalis.

Mitræ Episcopalis antiquitas commen-
datur varijs autoritatibus. pag. 52.
n. 1. & 2.

Mitræ Episcopalis quis usus esse debeat.
ibid. n. 3.

Mobilia.

Mobilia, pecudes & feras qualiter à no-
bis

bis possideri dicantur. p. 260. n. 91.
 Mobilem rem definimus possidere, quam
 ita deperdimus, ut ignoremus ubi sit.
 ibid.
 Mobilium ratione carentium possessio
 perditur eo ipso quod sub custodia
 nostra sunt: secus si rationem habent.
 p. 262. n. 98.

Monasterium.

Monasteria Regularium quibus immi-
 net cura animarum secularium visi-
 tationi Ordinarij subsunt. p. 348 n. 4.

Monitorium.

Monitorio concessio si pars citata com-
 pareat, in simplicem citationem re-
 solvitur; si verò non compareat, sup-
 plicationem justificat. p. 187. n. 2 & 3.

Mors.

Mortis casus à testatore expressus quan-
 donam similes alios casus compre-
 hendat. p. 237. n. 49. & seq.

Mortis casus toties ad deportationem
 extenditur, quoties ex deportatione
 idem resultat effectus qui ex morte
 resultaret. p. 242. & seq. n. 78.

Mortem obire absque hærede ignomi-
 niosum fuit apud antiquos. pag. 278.
 num. 2.

Mortis instans vitæ, non morti tribui-
 tur. ibid. n. 7.

N*Neophytus.*

Neophytus ad Episcopatum, sacros
 Ordines, vel beneficia Ecclesia-
 stica non est assumendus. p. 28. n. 17.

Nepos.

Nepos præteritus si filius vivo avo mo-
 riatur testamentum rumpit. pag. 224.
 n. 22.

Nepos conceptus dum avus apud hostes
 captus est avo nascitur. p. 252. n. 25.
 & 26.

Nepos an ita teneatur alimenta patruo
 præstare, sicut patruus nepoti. p. 317.
 n. 2 & 3. & seqq.

Nepotem patruum alere non teneri
 concluditur. p. 319. n. 16 & seqq.

Nepos respectu patruum non tenetur
 etiam in foro conscientie ad alimen-

torum præstationem. pag. 321. & seqq.
 n. 26.

Nepotem non teneri patruo alimenta
 præstare, rerum judicatarum autho-
 ritate fulcitur. ibid. n. 27.

Nepotis & patruum an eadem sit & mutua
 obligatio ad alimenta præstanda. pag.
 322. n. 32.

Nepotum erga patruum eadem obliga-
 tio non est ac libertorum erga patro-
 num. p. 323. n. 36. & seqq.

Nepos an aliquo casu speciali teneatur
 patruum alere. p. 325. n. 54.

Nepos successor majoratus aviti non
 tenetur patruo alimenta præstare. p.
 326. n. 59. & seqq.

Nepos tanquam hæres patruum sui an te-
 neatur patruo alimenta præstare. p.
 327. n. 63. & seqq.

Nobilis, & Nobilitas

Nobiles descendentes à Mauris possunt
 ad Episcopatus, aut Archiepiscopa-
 tus assumi. p. 27. n. 7.

Nobilitas probata non eliditur per con-
 trariam memoriam. p. 26. n. 2.

Nobilitas ex virtute descendit. pag. 33.
 num. 2.

Nobilitas requiritur ad hoc ut aliquis
 ad Archiepiscopatus, aut Episcopa-
 tus dignitatem eligatur. pag. 35. c. 11.
 num. 1.

Nobilitas requiritur ad Ordinis Milita-
 ris habitum suscipiendum. ibid. n. 2.

Nobilitas in Regno Lusitanie requiri-
 tur in Justitiæ Rectore, & in omnibus
 Magistratibus, & quare. ibid. n. 3. 4.

Nobilitas & fidalguia quomodo pro-
 bentur, remissivè. ibid. n. 5.

Notorium.

Notorium in jure quid dicatur: ubi de
 notorio clericici percussore. p. 137. n.
 11. & seqq.

Nullitas.

Nullitas in jure nulla major est quàm
 quæ ex defectu potestatis provenit.
 p. 98. n. 15.

Nullitas in jure nulla major est quàm
 defectus potestatis, & quod extra
 potestatem fit, nulliter fit. pag. 133.
 n. 10.

Nuntius Apostolicus.

Nuntius Apostolicus cum potestate Le-
 gati

- gati à latere in Regno Lusitaniæ laudatur, & facultatem facit Comiti de Ericceira, ut ejus filius per Capellanum Majorem cum Pontificalibus baptizetur. p.3. n.3.
- Nuntius à Supremo Pontifice ad Regem Portugalliæ missus, ab eo cum honore & gratiarum actione recipitur. p.64. n.1.
- Nuntius aut Legatus summi Pontificis quomodo cum representet. ibid.n.2.
- Nuntius potestatem habens Legati à latere potest committere appellationem interpositam ad Sedem Apostolicam. p.65. n.10.
- Nuntius cum Potestate Legati à latere potest committere causam appellationis interpositæ à suo auditore: & an possit idem in materia reservata. ibid. & p.66. n.11. & 12.
- Nuntij Apostolici missi cum potestate Legati à latere idem possunt ac Legati à latere. ibid. n.13.
- Nuntius cum potestate Legati à latere, si non sit Cardinalis, non censetur Legatus à latere in potestate ultra facultatem illi concessam, sed tantum in honore. ibid. & p.67. n.14. & 16.
- Nuntius cum potestate Legati à latere potestatem Legati à latere solum habet in his quæ specialiter sibi concessa sunt in facultatibus. ibid. n.17.
- Nuntius cum potestate Legati à latere potest providere de beneficijs valoris 24. ducatorum solum, & non habet potestatem Legati à latere in effectu, sed in honore solum. ibid. n.17. & 18.
- Nuntij cum potestate Legati à latere facta, non possunt dici à Sede Apostolica facta, nisi interpretativè. p.68. n.21.
- Nuntij cum potestate Legati à latere jurisdictiono potius est restringenda quam amplianda. ibid. n.22. & 23.
- Nuntij cum potestate Legati à latere, etsi sunt iudices ordinarij, sunt superinducti, odiosam jurisdictionem habentes. ibid.
- Nuntium cum potestate Legati à latere nulliter processisse concedendo facultatem baptizandi infantem extra Parochiam cum Pontificalibus, repugnante Archiepiscopo Ulissiponensi, ostenditur. p.69. & seq. n.2. & seqq. & p.71. n.10.
- Nuntij cum potestate Legati à latere an possint committere facultates suas. p.70. n.7. & seq.
- Nuntius Apostolicus non potest absque Dicecesani licentia exercere Pontificalia. p.75. n.11.
- Nuntius an possit adiri per viam querelæ ad hoc ut concedat quod ab Episcopo, vel Archiepiscopo inferiore denegatum est. p.77. n.1. & 2.
- Nuntius nihil potest mandare, nisi per viam appellationis in secunda instantia. p.78. & seq. n.3.
- Nuntius non potest adiri per viam querelæ interpositæ à denegatione inferioris. ibid. n.7. & 8.
- Nuntius tenorem facultatis ostendere debet, si quid contra Conciliaria statuta, vel in præjudicium tertij statuere velit. p.79. n.3.
- Nuntius cum potestate Legati à latere missus, etsi in suæ legationis provincia Ordinarius censeatur, & cum Ordinarijs concurrere possit, delegatam tamen tantum potestatem habere verius est. ibid. n.5. & 6.
- Nuntijs & Legatis à latere hodie prohibitum est concurrere cum Ordinarijs. ibid. n.7.
- Nuntius Lusitaniæ facultatem concedendo ab Archiepiscopo Ulissiponensi denegatam, ejusque jurisdictionem turbando, nulliter processit. p.97. & seq. n.12. & 13.
- Nuntio cum potestate Legati à latere eadem commissa censentur, & idem potest ac Legatus à latere. p.110. n.4.
- Nuntius Apostolicus cum potestate Legati à latere non potest concurrere cum Episcopo aut Archiepiscopo procedente contra Exemptos in Concilij Tridentini decreti executionem. ibid. n.6.
- Nuntius cum potestate Legati à latere quandonam possit committere causam appellationis interpositæ ad supremum Pontificem p.122. n.1. & 2.
- Nuntius Apostolicus non potest committere causam appellationis interpositæ

- posita à vero contumace ; nisi hoc specificè habeat in facultate. p. 123. num. 7.
- Nec etiam ab eo qui contravenit edicto Archiepiscopali. *ibid.*n.8.
- Nuntius cum potestate Legati à latere qui potest de causa vertente apud Archiepiscopum in materia pœnali cognoscere, non potest eam suo Auditori committere. *ibid.*n.9 & 10.
- Nuntius Regni Lusitaniæ nulliter commisit causam commissionis interpositæ ab Archiepiscopo Ulyssiponensi. p.124.n.13.
- Nuntius cum potestate Legati à latere potest tollere interdictum ab Archiepiscopo latum solùm per viam iustitiæ, & non per viam gratiæ. p.125.n.1.2 & 3.
- Nuntius Regni Lusitaniæ nulliter processit per viam iustitiæ contra Illustrissimum Archiepiscopum Ulyssiponensem, quando appellationem ab eo interpositam commisit Auditori suo. *ibid.*n.3.& 4.
- Nuntius potestatem habens suspendendi interdictum non potest eam committere suo Auditori. p.126.n.5.
- Nuntio contendente cum Archiepiscopo an possit ad secularem Principem recurri. p.134.c.60.n.1.
- Nuntij cum potestate Legati à latere omnibus alijs Prælatiis præcedunt. p.142.n.4.
- Nuntius cum potestate Legati à latere non potest contradicente Ordinario diocesanò imponere pensiones super beneficijs ; nisi ad hoc specialem facultatem habeat. p.160.n.1.
- Nuntius cum potestate Legati à latere, nec etiam Legatus à latere ullam habet potestatem in beneficiorum provisionibus factis secundum alternativam. p.162.n.8.
- Nuntius Apostolicus cum potestate Legati à latere non potest aliquid decernere in præjudicium jurisdictionis Archiepiscopi ; vel Episcopi extra appellationis viam ; etiam consentientibus partibus, & contradicente Ordinario, vel vice versa. pag. 185. n.1.& 2.
- Nuntij, vel Legati à latere, aut quilibet Superiores non possunt causas quilibet ad forum Ecclesiasticum spectantes in prima instantia pendentes ad se avocare ; nec de illis cognoscere, vel decernere, nisi per viam legitimæ appellationis. p.186.n.1.
- Nuntius cum potestate Legati à latere, vel Legatus à latere potest etiam contradicentibus Ordinarijs diocesanis in provincia sibi decreta ad suæ potestatis exercitium monitoria concedere. p.187.n.1.
- Nuntius Apostolicus observat in audientia sua dies feriatos, qui in Curia ubi est solent observari. *ibid.*n.3.
- Nuntius Apostolicus potest in Regno Lusitaniæ observare ferias ad arbitrium suum ; vel secundum stylum Romanæ Curiae. p.188.n.4.
- Nuntius cum potestate Legati à latere non potest esse iudex clericorum absque assensu Ordinarij in prima instantia. *ibid.*n.1.
- Nuntij Apostolici in Hispaniæ Regno residentes non exercent jurisdictionem suam in Indiarum partibus ; secus verò dicendum de Nuntio Regni Portugalliæ. p.189.n.1.& 2.
- Nuntius cum potestate Legati à latere, vel etiam Legatus à latere non potest derogare statutum, vel limitare etiam per viam interpretationis, ab Ordinario promulgatum, & à Papâ confirmatum. *ibid.* & seq.n.2.& 3.
- Nuntius cum potestate Legati à latere, & Legatus à latere possunt etiam contradicentibus Ordinarijs ordinario jure ferre censuras in materia suæ jurisdictionis. p.291.n.2.
- Nuntius aut Legatus possunt in locis per quæ transeunt gratias concedere. *ibid.*c.100.
- Nuntius cum potestate Legati à latere, aut Legatus à latere non possunt novas Cathedrales erigere, aut in Metropolitanas transferre, aut eas demembrare ad novas Cathedrales erigendas, nec duos Episcopatus unire, aut in eis novas Dignitates erigere, nec Cathedrales sua Cathedralitate privare. p.292.c.103 & seqq.

- Vide in verbo *Cathedralis*.
- Nuntius Apostolicus tenetur alere fratrem. Episcopum pauperem. pag. 317. num. 1.
- Nuntius nepos an patruo Episcopo alimenta præstare teneatur. *ibid* n. 3.
- Nuntius cum potestate Legati à latere, aut Legatus à latere non possunt præstare auctoritatem alienationi rerum Ecclesiasticarum, contradicente Archiepiscopo, vel Episcopo, seclusa urgente necessitate. p. 331. c. 110. num. 2.
- Nuntij Apostolici in Hispaniæ, & Portugalliæ Regnis non possunt in provincia sibi commissa constitutiones, & leges facere, contradicentibus Ordinarijs Diocesanis. p. 332. c. 112.
- Nuntij Apostolici Legati quicumque committentes crimen læsæ Majestatis, à quo coerceri debeant. pag. 333. c. 116.
- Nuntius cum potestate Legati à latere, aut Legatus à latere non possunt irritare vota Religiosorum, contradicente Archiepiscopo vel Episcopo. p. 336. c. 125.
- Nuntius cum potestate Legati à latere, vel Legatus à latere non possunt in gratijs uti verbo *fiat*, contradicente Archiepiscopo, vel Episcopo. *ibid*. cap. 126
- Nuntius cum potestate Legati à latere, vel Legatus à latere non possunt dispensare in gradibus consanguinitatis, vel affinitatis. p. 337. c. 130 n. 1 & 2.
- Neque etiam possunt de jure cogere partes, ut coram se personaliter compareant. *ibid*. c. 131.
- Neque etiam possunt committere causam appellatione remota, contradicente Archiepiscopo, vel Episcopo. p. 338. c. 132.
- Nuntius cum potestate Legati à latere potest dispensare cum monacho, vel moniali illegitimis ad hoc ut in Prælatos eligantur. p. 342. c. 148.
- Nuntius cum potestate Legati à latere, vel Legatus à latere possunt concedere facultatem ad hoc ut Novitius per aliquot dierum spatium è monasterio exeat, ut expleat suam voluntatem, etiam contradicente Ordinario. *ibid*. c. 149.
- Nuntius cum potestate Legati à latere potest concedere facultatem ad hoc ut puella maior septem annorum possit esse in monasterio. *ibid*. c. 150.
- Nuntius cum potestate Legati à latere potest dispensare ad hoc ut frater laicus possit esse Sacerdos, esse extra Monasterium, & habere vectigal. pag. 343. cap. 152.
- de Nuntij facultate, & quæ possit exercere, vel non, contradicente Archiepiscopo, vel Episcopo, remissivè. *ibid*. c. 153.
- Nuntius cum potestate Legati à latere, vel Legatus à latere an possint dispensare super pluralitate beneficiorum incompatibilium. p. 344. c. 155.
- Nuntius cum potestate Legati à latere, vel etiam Cardinalis Legatus à latere, si de aliqua causa cognoscentes recusentur, quid sit faciendum. p. 345. n. 1. & 2.
- Nuntius Apostolicus potest de suspicionem & recusationem Archiepiscopi, vel Episcopi cognoscere. *ibid*. n. 5.
- Nuntius decedens in legatione, cujus expensis, & in quo loco sepeliri debeat. p. 353. n. 2.
- ☞ Multa alia sub hoc titulo desiderantur, quæ in verbo *Legatus*, reperies; sed ea huc reponere non est visum conveniens, ad fugiendam repetitionem.

O

Obedientia.

- O**bedientia est subditorum gloria. p. 2. n. 1.
- Obedientia prius potestati Ecclesiasticæ debetur, quàm temporali. p. 95. n. 2. 3.
- Obedientia Prælati Ecclesiastici debita commendatur. p. 96. n. 6.
- Oblatio.*
- Oblatio solutionis vicem solutionis habet ad conditionem implendam. p. 251. n. 19.
- Oblatio pretij redemptionis non sufficit ut redemptio effectivè consequatur. p. 252. n. 2.
- Onus.*

Onus.

Onus inunctum relictis in testamento aliquando sustinetur, etsi pro non scriptis habeantur. p. 305. n. 61. 62. & 63.

Onus in jure quid significet. p. 309. n. 9.

Ordinarius.

Ordinarius loci, de cujus licentia exerceri possint Pontificalia, quis sit. pag. 76. n. 13.

Ordinarius loci quando negligens censetur ad hoc ut pateat recursus ad superiorem. p. 78. n. 9.

Ordinarii in sua diocesi intentionem habent fundatam pro exercitio suae jurisdictionis contra quoscumque, tam Regulares, quam seculares. p. 81. n. 2. & 3.

Ordinarii quilibet in sua diocesi possunt ex concessione Sedis Apostolicae, & de jure humano conferre beneficia in ea vacantia. p. 162. n. 4. & 5.

Ordinarius potestas libera conferendi beneficia vacantia in quolibet mense per Summum Pontificem coarctata est. ibid. n. 6. & 7.

Originarius.

Originarius, naturalis aut exterus quis dicatur ad hoc ut possit ad beneficia alicujus loci eligi, remissive. pag. 25. n. 5.

P*Palatium.*

Palatium Episcopi debet esse commune Fidelium hospitium, juxta Apostolum. p. 23. n. 9.

Palatium Episcoporum, aut Archiepiscoporum gaudet Ecclesiae immunitate in favorem confugientium ad illud, quamvis absint Episcopi, vel Archiepiscopi. p. 90. n. 13. & 14.

Pallium.

Pallium est speciale ornamentum Archiepiscoporum, & quandonam eo utantur. p. 59. c. 31. n. 1.

Pallium Archiepiscopis non traditur antequam fidelitatis juramentum praestiterint. ibid.

Pars II.

Papa.

Papa laeditur laesa jurisdictione ecclesiastica & Ordinarii potestate. p. 69. n. 1.

Papa solus supra Concilium & Conciliaria statuta potestatem habet. p. 79. num. 1.

Papa non delegat potestatem dominativam, sed spirituales & ministeriales, non in destructionem, sed in adificationem. p. 85. n. 7.

Papa non est consulendus quando periculum est in mora. p. 88. n. 13.

Papae assertioni semper credendum est, ita ut non admittat probationem. p. 153. initio.

Papa potest provisionem reservare ad tempus sibi bene visum. p. 155. n. 34.

Papa coarctavit potestatem Episcoporum & Archiepiscoporum conferendi beneficia in quolibet mense. p. 162. n. 6. & 7.

Vide in verbo *Pontifex*.

Parcitas.

Parcitas in cibis pulcherrimum est Episcoporum ornamentum. p. 23. n. 5.

Partus.

Partus ancillae fugitivae an censetur editus fugitivus. p. 266. n. 133 & seq.

Partus apud hostes editus an gaudeat jure postliminij, si cum patre, & matre revertatur: vide in verbo *Filius*.

Pastor.

Pastorum munus est gregem visitare & perlustrare, ne quid eorum incuriam pereat. p. 347. n. 1. & p. 348. n. 2.

Vide in verbo *Visitatio*.

Pater.

Pater ab hostibus reversus an sicut filios recuperabat, ita & uxorem recuperaret. p. 222. n. 1. & seqq. & p. 227. n. 67. & seqq.

Pater captivus apud hostes desinit esse paterfamilias, & filios non habet in potestate. p. 223. n. 13 & p. 225. n. 34.

Pater novo jure Authenticorum filio decedente succedit, si in potestate, si emancipato. p. 271. n. 170.

Pater non conficiens inventarium intra duos menses a morte uxoris privatur usufructu legitimarum filiorum minorum. p. 272. n. 182.

ut *Pater* usufructu praedicto privetur

an necessaria sit sententia declaratoria. p. 273. n. 183.
 si Pater & filius simul pereant, quis prior mori juris præsumptione censeatur. p. 290. n. 43.

Patria potestas.

Patria potestas per furorem non dissolvitur. p. 216. n. 78.

Patriæ potestatis jus an per captivitatem solvatur, an tantum suspendatur. pag. 223. n. 10. & pag. 225. n. 33. & 34.

Patria potestas quibus modis dissolvatur, ostenditur. p. 225. n. 37.

Patria potestas postliminij spe suspenditur. ibid. n. 38.

Patria potestas non est dignitas, nec bonorum appellatione continetur. pag. 246. n. 124. & 125.

Patria potestas tam favorabilis est filio quam patri. p. 247. n. 127.

Patriarcha.

Patriarchæ Archiepiscopis & Episcopis præcedunt. p. 144. n. 13.

Vide in verbo *Præcedentia.*

Patruus.

Patruum non teneri alimenta præstare nepti multis juribus concluditur. p. 319. n. 16. & seqq.

Patruus non tenetur nepotem alere etiam in foro conscientie. p. 321 & seq. n. 26.

Patruum non teneri nepotem alere pluribus judicatum est in supremis Curijs. ibid. n. 27. & 28.

Patruus erga nepotem obligatio ad alimenta præstanda, & vice versa, an eodem jure procedat. pag. 232. n. 31. & 32.

Paulus.

Paulus Jurisconsultus quandonam floruerit. p. 311. n. 114.

Paulus Papiniani fuit cum Ulpiano Assessor, & in ejus locum subrogatus ab Heliogabalo. ibid.

Pauli mens aperitur in *l. si plures. ff. de legat. 3.* ibid. n. 115. & 116.

Paulus Jurisconsultus sæpe juris rationi & dictamini potius quam Principum decretis assentiebat. pag. 315. num. 146.

Peculium.

Peculium quid sit, & unde ita dicatur. p. 268. n. 146.

Peculij nomine quid comprehendatur. ibid. n. 147.

Peculij genus unicum in servis, in filijs familias verò plura admittuntur. ibid. n. 148. & seqq.

Peculium castrense quid sit, & quænam eo comprehendantur. ibid. num. 150. & 151.

Peculium quasi castrense quid sit. p. 269. n. 152.

Peculium castrense & quasi castrense proprium est filiorum familias. ibid. n. 153.

Peculium adventitium quodnam sit, & cui acquireretur, an patri, an filio familias. p. 270. n. 157. & seqq.

Peculij profectitij definitio traditur. p. 273. n. 186.

Peculium profectitium quæ bona comprehendat. ibid. n. 187. 188. & 189. & p. 274. n. 190. & seqq.

Pecunia.

Pecuniam sepelire ut cadaver prohibitum est: ubi de pecunia in alieno fundo condita, & à domino fundi inventa. p. 262. n. 96 & 97.

Pecunia unde ita dicta sit. p. 268. n. 146.

Pecuniam fragilem esse sine peculio quo sensu dictum fuerit à veteribus. ibid.

Pensio.

Pensio an sit beneficium & spiritualibus annexa. p. 160. & n. 4.

Pensio quam titularis resignans sibi reservavit, an vendi & redimi possit abque simoniae labe. ibid. n. 5.

Pensionis commoditas emi potest abque simoniae labe. ibid. n. 6. & p. 161. n. 1. & 11.

Pensionem redimens absque autoritate Papæ potest illam exigere. pag. 160. num. 8.

Percussor, & Percutiens.

Percutiens clericum vel monachum incurrit excommunicationem canonis. p. 136. n. 1.

Percussor notorius clerici vel monachi quis censeatur ad hoc ut evitetur. ibid. n. 2 3 4 & 5.

Percussor notorius clerici ut evitetur requi-

requiritur etiam quod præsumatur
injustus. *ibid.* n. 6. & 7.

ut Percussor notorius clerici evitetur,
an requiratur etiam quod notoriè
constet esse injustum percussorem.
ibid. n. 8. & seq.

Percussor notorius clerici quisnam sit,
ostenditur. *ibid.* n. 18. & seq.

S. Petrus.

S. Petrus Monarchiæ Evangelicæ caput
& Princeps constituitur, & Episco-
pus ante Ascensionem factus fuit. p.
17. n. 7. & seqq.

S. Petri ordinatio sola perennis fuit. p.
18. n. 14.

S. Petrus Episcopatus divisit. *ibid.* n. 15.

Pignus.

Pignoris nexus quo tenetur homo ab
hostibus redemptus potest dissolvi à
quolibet oblato pretio. p. 251. n. 15.

Pignus tamdiu durat quandiu res pig-
norata, & eà peremptâ desinit. *ibid.*
n. 16. & seq.

Pignus hominis redempti desinit adhuc
vivente homine ipso. *ibid.* n. 17. & seqq.

Pœna.

Pœnarum canonicarum cum civilibus
comparatio. p. 105. n. 20.

Pœna excommunicationis est maior
omnium pœnarum canonicarum: vi-
de in verbo *Excommunicatio.*

Pœnæ canonicæ decernuntur in omnes
qui Legatos & Nuntios Apostolicos
inhonorant, & indignè recipiunt, vel
in necessitatibus eos non adjuvant. p.
171. n. 2.

Pœna damnationis in metallum in jure
morti comparatur, & damnatum ci-
vitate, & libertate plectit. pag. 239.
num. 60.

Pontifex.

Pontificem supremum eligendi jus &
authoritatem arrogavere Imperato-
res aliquando; deinde idem jus Ecce-
lesiæ renuntiavere, & iterum resump-
tere. p. 39. n. 2.

Pontifex supremus an possit non admit-
tere à Rege nominatum ad Episco-
patum p. 49. n. 43 & seq.

Pontifex supremus potest non admitte-
re ad Episcopatum simoniacè ele-
ctum à Principe abutente sua potes-

Pars II.

tate. *ibid.* n. 46. & 47.

Pontifex supremus an teneatur dignio-
rem ex ecclesiis, & nominatis à Rege ad
Episcopatum admittere. pag. 50. num.
50. & 51.

Pontifex supremus legatione uti solet.
p. 62. n. 4.

Pontifex supremus quid observet hodie
quando Legatos mittit. *ibid.* n. 6.

Vide in verbo *Papa.*

Pontificalia.

Pontificalia exercere quidnam sit, &
quandonam Episcopus ea exercere
censeatur. p. 75. n. 12. & seqq.

Pontificalia in sua diocesi exerceri po-
test prohibere per edictum pastorale
Episcopus, vel Archiepiscopus. pag.
93. n. 35.

Portio.

Portio hæreditatis ab hærede repudiata
an cohæredi accrescat, & ab eo lega-
tario præstari debeat. p. 293. num. 1.
& seqq.

Portio patrono relicta gravari nequit.
p. 298. n. 22.

Portio hæredis integra si accedat por-
tioni non gravata, augentur legata;
secus si è contra. p. 312. n. 120. & 121.

Portio hæreditatis quæ accrescit, profi-
cere debet legatarijs, & in quartam
hæredi imputari. *ibid.* n. 122.

Portio deficiens quæ agnitæ portioni
accedit potest eam augere, non tamen
è contra, & quare; præsertim quan-
do pars accedit jure accrescendi. *ibid.*
n. 123. 124. 125.

Portiones an confundi debeant, & le-
gata contribui quando pars accedit
jure substitutionis vulgaris. *ibid.* &
p. 313. n. 127. & seqq.

Portiones commisceri debent & legata
contribui quando cohæres alteri co-
hæredi substituitur. *ibid.* n. 133.

Portio gravata accedens jure accrescen-
di quomodo differat à parte acceden-
te jure substitutionis. *ibid.* n. 134.

Possessio.

Possessio in juribus negativis non acqui-
ritur sine prohibitione & acquiescen-
tia. p. 351. n. 20.

Possessio interrumpitur, & perditur per
captivitatem p. 253. n. 32.

- Possessio suâ naturâ tota facti est, non juris. *ibid.* n. 32.
- Possessio magis juris est, quàm corporis. *ibid.* n. 33.
- Possessio bonorum in quo distinguatur à rerum possessione. *ibid.* n. 34.
- Possessio captivitate amissa postliminio non restituitur. *ibid.* n. 35.
- Possessionis distinctio inter eam quæ in fieri sit, ut tunc facti sit; & in facto esse, ut tunc sit juris, proponitur & rejicitur. *ibid.* n. 36. & seqq.
- Possessio in facto esse, & jam producta, non juris, sed facti est. pag. 254. n. 42. & 43.
- Possessio nulla potest esse quæ plurimum facti, & plurimum juris non habeat. *ibid.* n. 46.
- Possessionis species duæ, civilis & naturalis, & quænam tales dicantur. *ibid.* n. 47. & seqq.
- Possidere civiliter & naturaliter quid sit. p. 255. & seq. n. 49.
- Possessio quæ tenetur corpore, & quæ retinetur animo, non sunt duæ species. *ibid.*
- Possessionis species nulla est in usufructuario, colono, & similibus. *ibid.* n. 53.
- Possessione dejicitur qui civiliter, vel naturaliter possidet. *ibid.*
- Possessio à facto incipit, facti est, & à facto tota æstimatur. p. 256. n. 57.
- Possidere quid sit, & unde possessio ita dicatur. *ibid.* n. 58. & 59.
- Possessionem acquirendi varij modi traduntur. *ibid.* & 257. n. 59. & 61.
- Possessio quoad propriam naturam tota facti est, quoad effectus verò plurimum juris habet. *ibid.* n. 62.
- Possessionem multum mutuari à jure quo ser. su. dicatur. *ibid.* n. 63.
- non Possideri ea quorum possessionem jus non probat, quomodo intelligatur. *ibid.* n. 64.
- Possessionem mixtam esse, partim facti, partim juris, aliqui dicunt. *ibid.*
- de Possessione animalium, & aliarum rerum mobilium, vide in verbo *Mobilia*.
- Possessionem per eum acquirere possumus quem non possidemus. pag. 268. n. 144.
- Possessio juris effectus producit, qui nec momento quidem penes filios familias, vel servos stare possunt. p. 274. n. 190.
- Possessio defuncti an ad hæredes transeat, & an per colonos favore hæredis retineatur: ubi de alijs quæstionibus circa hanc materiam. p. 275. n. 200. & seqq.
- ad Possessionem acquirendam animus & factum requiritur; ad eam verò retinendam solus animus sufficit. p. 277. n. 213. & 214.
- Possessionis ratio alia in jure, alia in facto consistit. *ibid.* n. 216.
- Posthumus.*
- Posthumus Vellejanus, & posthumus Cornelianus quomodo inter se differant. p. 281. n. 23.
- Posthumus quare potius testamentum, quàm codicillos ab intestato factos rumpat. p. 303. n. 54.
- Vide in verbo *Testamentum*.
- Postliminium.*
- Postliminium quare fuerit moribus & legibus introductum. p. 199. & 200. n. 14. & 15.
- Postliminij etymologia refertur & explicatur. *ibid.* n. 16. & 17.
- Postliminium descendit ex jure gentium. *ibid.* n. 18. & 19.
- Postliminij definitio. *ibid.* n. 20.
- Postliminium quare Aquilio Regulo Carthaginensi non fuerit concessum. *ibid.* n. 26.
- Postliminij jure quinam fruuntur, & quinam eo careant. *ibid.* & seq. n. 27. 28. 29. & 30.
- Postliminij jure quandonam gaudeant hostibus dediti. *ibid.* n. 32. & seqq.
- Postliminij jure non gaudent qui hostibus dediti ab hostibus recepti non fuere. p. 201. n. 37.
- Postliminio reversus non videtur qui numquam in hostium potestate, nec ab eis admissus fuit. *ibid.* n. 38.
- Postliminium proderat his qui in pace ad hostes pervenerant, si bello subito exorto servi eorum efficerentur apud quos deprehendebantur. p. 202. num. 44.
- Postliminium tam in bello quàm in pace

ce competere absolute constituitur. ibid. n. 47. & seq.

Postliminium etiam mulieribus competit. ibid. n. 51.

ad Postliminij jure fruendum non erat necessarium spolia ex inimicis reportare. ibid.

Postliminium denegatur ei de quo in pace cautum est ut ad suos rediret, si propria voluntate apud hostes remansit. p. 205. n. 85. & seqq.

Postliminium foederatis liberisque populis non competit. ibid. n. 89 & seqq.

Postliminij jure carent qui in civilibus dissensionibus in alterutras partes discedunt, si ab hostibus capiantur. p. 206. n. 95. & seq.

Postliminij jure antiquis possessoribus restituantur bona immobilia. p. 207. n. 113.

Postliminij jure recuperantes bona anteneantur ad expensas in recuperatione factas. ibid. n. 114. & 115.

Postliminio reversis secundum leges datur actio rescissoria intra quadriennium, sed secundum canones omnia recuperant quolibet elapso tempore. ibid. & seq. n. 116.

Postliminij jus locum non habet quantum ad hoc ut Christiani servi efficiantur, sed ut reversi omnia recuperent. ibid. n. 117.

Postliminio carent qui armis victi turpiter se dediderunt. ibid. n. 118.

Postliminij jus locum non habet in officijs minoribus Regularium, secus tamen in Prælatoris electivis. pag. 208. n. 119.

Postliminio reversus statum recuperat pristinum & munera civilia. ibid. n. 120.

Postliminium alterum caput fundatum habet super fictione, alterum super veritate. ibid. n. 121.

Postliminij totus effectus in eo positus est, ut jura quæ captivus in civitate habuit priusquam caperetur, salva ei, & integra conservarentur. pag. 212. num. 27.

Potestas.

Potestas spiritualis in actu, & temporalis in habitu quomodo in Ecclesia re-

fidere. pag. 92. n. 29.

Potestas Archiepiscoporum & Episcoporum puniendi crimina in suis diocesis commissa. ibid. n. 30.

Potestates sublimiores duæ sunt, & penes quos resideant. p. 95. n. 1.

Potestati Ecclesiasticæ prius reverentia debetur. ibid. n. 2.

Potestatem spirituales Pontifex Episcopis communicat. ibid. n. 4.

Potestatis Ecclesiasticæ superioritas non ineleganter ostenditur. p. 96. n. 6.

Potestati spirituali maior obedientia debetur. p. 97. n. 8.

Potestatis defectus semper reddit actum ipso jure nullum. p. 98. n. 14.

Potestatem ferendi censuras adesse in Ecclesia, de fide est, & oppositum est hæreticum. p. 99. n. 1.

Præcautio.

Præcautio prudentior & utilior est quam postea defensio. p. 93. n. 36.

Præcautio illius quod prudenter timeatur in jurisdictionis perturbationem, & Reipublicæ perniciem permessa est. ibid. n. 37.

Præcedentia.

de Præcedentia disputare laudabile est. p. 142. n. 1.

Præcedentia, & ordo standi & sedendi inter Archiepiscopos & Episcopos quis servari debeat, & quomodo reguletur. p. 143. n. 6.

Præcedentia & ordo prioritatis, & posterioritatis inter Episcopos quis servetur. p. 23. n. 7. 8. 9 & 10.

Præcedentiæ jura qua ratione possint acquiri. p. 145. n. 28.

in Præcedentiæ jure non potest successoris præjudicari per patientiam antecessoris. p. 146. n. 32 & 33.

ad Præcedentiæ jura consequenda, & defendenda quænam remedia competant. ibid. n. 34. & 35. & seqq.

de Præcedentiæ materia quinam tractaverint. p. 147. n. 42.

Prælati.

ne Prælatorum admissio damnum grave valeat irrogare, tria fuere adinventata remedia. p. 43. n. 11. & 12.

Prælati Ecclesiastici debent jura, & jurisdictiones suas defendere. p. 84. n. 1.

Præla-

- Prælatorum inferiorum Ecclesiæ potestas à D. Petro tanquam à fonte derivatur. p.91.n.24.
- Prælati Ecclesiastici suarum ovium rationem Deo reddere tenentur. ibid. num. 25.
- Prælati jurisdictione Ecclesiastica gaudens potest decernere censuras. p.93. num. 33.
- Prælati omnes jurisdictionem Episcopalem habentes respectu subditorum censentur Ordinarij. p.173.n.9.
- Prætor.*
- Prætor ipso jure hæredem efficere non potest. p.219.n.124.
- Prætor semper præ oculis habet æquitatem. p.220.n.133.
- Prætor peregrinus quisnam fuerit, & quibus olim jus dicebat. p.243.n.95
- Prætor ad dandam bonorum possessionem ex testamento requirit testamenti factionem adfuisse testatori utroque tempore. p.279.n.14.
- Prætoris auxilium necessarium est substituto ad eandem bonorum possessionem, etsi ex tacita legis potestate hæreditas ei deferatur. p.287.n.28.& 29.
- Prætor non potest actiones directas bonorum possessori competentes substituto accommodare. ibid.& seq.
- Presbyter.*
- Presbyter antiquitus idem erat ac Episcopus; sed deinde Episcopis subjecti sunt. p.19.n.21.
- Presbyter in sex casibus ad jurandum cogi potest. p.50.c.20.n.1.
- Primas.*
- Primates de jure judices ordinarij sunt Episcoporum provinciæ, & semper illis præferuntur. p.143.init.
- Princeps.*
- Principum decreta & sententiæ in controversijs jus non faciunt, neque pro lege habentur, nisi invaluerint, usque recepta sint. p.313.n.145.
- Provisio, & Provisus.*
- Provisionis actus supponit beneficium vacare: & est jus distinctum à vacatura. p.155.n.33.& 34.
- Provisus de beneficio reservato per Legatum à latere, Nuntium, vel Ordinarium, censetur intrusus. ibid.n.37.
- Provisus de beneficijs vacantibus in Curia per alium quàm Papam dicitur intrusus. p.156.n.43.& 44.
- Provisio de beneficio juris patronatus laicorum quomodo sustineatur. pag. 157.n.45.
- Provisus à Papa de aliquo beneficio an præferatur provisio à Legato à latere, vel ab Ordinario. p.159.n.64.
- Provisio Legati à latere de beneficio vacante in mense alternativæ tribuit titulum coloratum, & suffragatur in judicio spoliij. p.163.n.9.
- Provisio per turnum inter Archiepiscopum, Episcopumve & Capitulum: ubi etiam de provisione præbendarum simultaneæ collationis. ibid.n.10
- Provisus à Papa est legitimus contradictor contra quemlibet alium; & quando provisos ab Ordinario sit legitimus contradictor contra provisos Apostolicos. p.168.n.51 52.& 53.
- Provisus ab Ordinario quando impedire possit immisionem petitam à proviso Apostolico. ibid.& seq. n.55. & seq.
- Provisus ab Ordinario non est legitimus contradictor contra provisos Apostolicos, quando beneficij reservatio est notoria & patens, non obstante ejus titulo & possessione. ibid.n.59.
- Provisus ab Ordinario existens in possessione est legitimus contradictor, quando provisiones Papæ, Legati à latere, & Nuntij Apostolici concurrunt in eadem data & die. ibid.n.60.
- Provisus existens in possessione in dubio præferendus est alijs. ibid.n.60.
- Provisi de beneficijs Ecclesiasticis non gravantur onere probandi se descendere ex Christianis antiquis, sed gravantur qui contra eos excipiunt. pag. 28.n.17.
- Provisi de beneficijs si propter impuritatem sanguinis impugnentur, non tenentur onere probandi, se ex antiquis Christianis descendere. ibid. num.17.
- Provisus à Legato à latere potest dici provisos auctoritate Apostolica. pag. 65. num.9.

Prudentia.

Prudentiæ virtus in Episcopo, & Archiepiscopo maxime requiritur. pag. 23. n. 6.

Pupillus.

Pupilli interest testamentarium potius quam legitimum hæredem habere. p. 287. n. 24.

Q*Quindennium.*

Quindennia loco annatarum solvuntur in beneficijs unitis. pag. 170. n. 4.

Quindennia quid sint. *ibid.* n. 5.

Quindennia exiguntur ab Archiepiscopo, Episcopo, & Monasteriorum Prælati, in quorum favorem facta fuit unio, non obstante belli calamitate. *ibid.* n. 8.

R*Ratio.*

Ratio naturalis quæ jura gentium introduxit, eadem bella & servitutes introduxit. p. 199. n. 6. 7. & 8.

Ratio eadem quæ bella permittit, servitutem etiam constitui jussit. *ibid.* n. 10. & seqq.

Rebellis.

Rebellis restitutus ad patriam an recuperet bona propter rebellionem amissa. p. 245. n. 117. 118.

Regularis.

Regulares tenentur in suis Ecclesijs publicare, & servare censuras & interdicta ab Ordinarijs promulgata & emanata, licet sint ab eorum jurisdictione exempti. p. 108. n. 1. 2. 3.

Regulares tenentur ab Ordinarijs excommunicatos evitare. *ibid.* n. 4.

Regulares non observantes interdictum quod observat Ecclesia Cathedralis, vel Matrix, ipso jure incurrunt excommunicationis pœnam; & si celebrant, fiunt irregulares. p. 109. num. 7.

Regulares exempti à jurisdictione cu-

juslibet Ordinarij, non censentur exempti à jurisdictione Legati à latere. p. 110. n. 3.

Regulares exempti delinquentes in quibus casibus subjiciantur Episcopo, vel Archiepiscopo, remissivè. p. 120. n. 55.

Regulares exempti an possint ad Conservatorem suum recurrere quando Archiepiscopus, aut Episcopus contra eos procedunt. p. 121. n. 56.

Regulares exempti an possint prædicare, & Sacramentum pœnitentiæ administrare absque licentia Ordinarij diocesani. p. 140. n. 1.

Regulares an teneantur ad contributionem pro procuratione solvendi Legatis Apostolicis. p. 171. n. 4.

Relegatio, & Relegatus.

Relegatio & deportatio in quo differant. p. 234. n. 7.

Relegatis interdum bona omnia auferebantur. p. 242. n. 83. & 84.

Relictum.

Relicta in ultimis elogijs triplici modo deficere possunt. p. 306. n. 67.

Relicta in testamentis, quæ pro non scriptis habentur, quænam sint. *ibid.* n. 68. & seqq.

Relicta captis ab hostibus pro non scriptis habentur, si postea non redierint. *ibid.* n. 69. & 70.

Relicta in testamento quæ vivo testatore deficiebant, de jure antiquo pro non scriptis habebantur. p. 307. n. 76.

Religiosus.

Religiosus etiam uxoratus potest ad Episcopatus, aut Archiepiscopatus dignitatem assumi. p. 35. n. 4.

Religiosus quomodo in civilibus conveniri possit. p. 115. n. 27. & 28.

Vide in verb. *Regularis.*

Religiosi Conservatores habentes an possint eis invitis coram ipsis conveniri; vel si adversarius eos coram Judice sæculari convenire velit, possint ipsi ad suos Conservatores declinare. p. 116. n. 36.

Religiosi optant coram suis conservatoribus conveniri. *ibid.* n. 37.

Religiosi in causis criminalibus coram quibus conveniri possint. pag. 117. & n. 38. & 39.

Reli-

Religiosi exempti, sive eorum Monasteria, si pro bonis, & debitis Monasteriorum conveniantur, non possunt coram iudice seculari conveniri, pag. 118. n. 46.

Religiosi contra Episcopum delinquentes, ejusque jurisdictionem turbantes, coram Ordinarijs locorum possunt conveniri, & correctioni Episcoporum remanent subjecti, etiamsi delinquant in loco exempto. p. 120. n. 50. & 51.

Repudium.

Repudium in quo differat à divortio. p. 226. n. 49.

Repudium bonâ gratiâ factum tantum admissum fuit novo jure Codicis. pag. 227. n. 57.

Rescriptum.

Rescripta vel motu proprio, vel ad supplicationem partis expediuntur; & quomodo id dignoscatur. pag. 85. n. 1. 2. & 4.

Rescriptum quodcumque contra juris, vel sacri Concilij dispositionem impetratum, non est observandum; sed executor potest de viribus illius disponere, etiam in rescripto summi Pontificis. p. 90. n. 6. & 7.

Rescriptum super tertia appellatione an possit Papa, vel Princeps concedere. p. 181. n. 30. & 31.

Rescriptum Principis super re judicata non est admittendum quando sententiae executionem impedit. ibid. n. 33.

Rescriptum Principis rei judicatae executionem impediens in duobus casibus admitti potest. ibid. n. 34. & 35.

Rescriptum Severi introduxit repetitionem legatorum nominatim relictorum. p. 297. & seq. n. 16. & 20.

Restitutio, & Restitutio.

Restitutio per Principem concessa quandonam profit quoad bona penes tertium alienata, & quoad fructus. p. 246. n. 120. 121. 122.

Restitutio ex indulgentia Principis tantum affert quantum abstulit læsio. p. 245. n. 111.

Restitutio ex indulgentia, & plenaria quomodo inter se differant. ibid. num. 112. 113.

Restitutio ipso jure bonorum & actionum restitutio est. ibid.

Restitutus à Principe respuens bona sibi concessa an gaudeat cessionis beneficio. ibid. n. 114. 115.

Restitutus in dubio quandonam recuperare censeatur. ibid. n. 117. & seqq.

Restitutus per Principem quandonam creditoribus non teneatur. pag. 246. n. 120.

Rex.

Reges arrogarunt sibi jus eligendi Episcopos. p. 41. n. 3.

Reges justis de causis desiderarunt jus eligendi Episcopos habere. p. 42. n. 6. & 7.

Regum voluntas & consensus in Episcoporum electione requiritur. ibid. num. 8.

Rex non potest cogi ad admittendum Prælatum sibi suspectum in regimine temporali. p. 43. n. 10.

Reges Patroni sunt Cathedralium Ecclesiarum suorum Regnorum. ibid. num. 13.

Reges propter translata à populo potestatem gaudent jure nominandi Episcopos. p. 44. n. 20.

Reges quamplures gaudent jure eligendi & nominandi Episcopos in suis Regnis. p. 45. n. 22.

Regum jura ad electiones Episcoporum non proveniunt à jure temporali regalico. ibid. & seq. n. 23.

Rex Castellæ jus habet ad electionem & præsentationem Episcoporum à tempore Gothorum. ibid. n. 24.

Reges sunt Patroni maiorum Ecclesiarum suorum Regnorum. ibid. n. 25.

Reges Hispaniarum jus patronatus sibi ad electiones Episcoporum competens nunquam amiserunt, sed semper valde conati sunt ut conservaretur. p. 46. n. 28. & 29.

Reges Lusitaniæ & Hispaniæ jus legitimum habent ad electiones Episcoporum, & aliorum Prælatorum sui Regni, contra Marianam. ibid. num. 30. & 31.

Reges possunt jus patronatus acquirere præscriptione descendente ex legitimo, & possibili principio. initio.

Reges

Reges Hispaniarum & Lusitaniæ non ex proprio placito, sed de prudentum consilio Episcopos eligunt. p. 48 n. 40.

Reges Castellæ & Lusitaniæ rarò alios Episcopos eligunt, quàm à Consiliarijs suis propositos. p. 49. n. 42.

Rex tenetur digniorem ad Episcopatum eligere. p. 50. n. 49.

Rochettum.

Rochettum Episcoporum quodnam indumentum sit. p. 59. c. 30. n. 1.

S

Sacerdos.

Sacerdotum electio apud antiquos Romanos varia fuit. p. 44. n. 21.

Sacerdotes suos antiquitus eligebant sibi singulæ Curiæ. ibid.

Sacerdotum electio à populo in Reges translata fuit. ibid. col. 2.

Sacerdotes non quales sint, sed quid loquantur est attendendum. p. 73. num. 10. & 11.

Sandalia.

Sandalia inter vestes Episcoporum numerantur, & qualis sit eorum usus. p. 58. c. 29. n. 1.

Sanguis.

Sanguinis puritas, vel impuritas quid sit. p. 27. n. 4.

Sanguinis puritas si requiratur, præsumpta non sufficit, sed probanda est. ibid. & seq. n. 5.

Sanguinis puritas quomodo probetur. p. 27. n. 6. & p. 29. n. 23.

Sanguinis puritas præsumitur etsi fuerit prima origo infecta, seculo transacto sine macula. p. 29. n. 8.

Sanguinis puritas probata non eliditur per contrariam memoriam. ibid. n. 19.

Sanguine purus quisque præsumitur, & non ex infecta radice natus. ibid. num. 19.

Sanguinis impuritas probanda est ab eam objiciente, quando agitur de excludendo aliquem à dignitate, aut officio. ibid. n. 21. & 22.

Sanguine purus habitus non debet ut impurus rejici. ibid. n. 25.

Pars II.

ut Sanguinis impuritas concludenter probetur, multa requiruntur. p. 29. num. 26.

Sanguinis impuritate probata ex parte Capituli, potest provisus contraria probatione puritatem probare. ibid. num. 28.

in Sanguinis puritate probanda, datâ paritate probationum, prævalent semper illæ quæ favent puritati. ibid. num. 29.

Scriptura.

Scriptura captatoria pro non scripta censetur; & quænam talis censeatur. p. 306. n. 72.

Vide in verbo *Legatum.*

Schisma.

Schisma initio nascentis Ecclesiæ exortum refertur, & quomodo sublatum. p. 19 n. 20. & 21.

Senatusconsultum.

Senatusconsulto Liboniano quid cautum fuerit, & quando ejus poenæ incurrantur. p. 282. n. 30. & 31.

Senatusconsultum authore Adriano factum quidnam statuerit. p. 308 n. 90.

Sententia.

Sententia lata in favorem puritatis sanguinis prodest etiam inter alios. p. 29. num. 24.

Servitus, & Servus.

Servitus ferè mortalitati comparabatur. p. 227. n. 67.

Servus attentò jure canonico potest contrahere matrimonium. pag. 229. num. 81.

Servitus precario concessa non est propriè servitus, licet precario concedi possit. p. 276. n. 209.

Servis inutiliter aliquid sine libertate legatur; rectè tamen eis alimenta relinquuntur. p. 234. n. 14. & 15.

Servus non amittitur eo momento quo amplius non videtur à domino. pag. 261. n. 94. & 95.

Servus à domino possidetur etsi sub ejus custodia non sit, & ab eo aufugerit cum animo amplius non revertendi, dummodo ab alio non possideatur, nec se pro libero gerat. pag. 262. num. 98. & seqq.

Servus ille propriè fugitivus non est qui

se pro libero gerit. *ibid.* n. 102. & 103.
 Servus fugitivus possidetur à domino
 quoad ea quæ in ejus præjudicium
 cedunt. p. 263. n. 111.

per Servum fugitivum dominus possessio-
 nem, dominiumque acquirit. *ibid.*
 n. 112.

Servus fugitivus non perdit peculium,
 sed illius liberam administrationem.
 p. 264. n. 115.

per Servum in quo solum usumfructum
 habemus, ex quibus causis nobis ac-
 quiratur. p. 267. n. 136.

Servus fructuarius usufructuarij jussu
 potest hæreditatem sibi ejus contem-
 platione relictam adire. *ibid.* n. 140.

Sigillum.

Sigillum, vel signum imprimere rebus
 alijs quàm Principibus licet. pag. 94.
 n. 1. & 2.

Sigillo Episcoporum, Archiepiscoporum,
 & Cardinalium an credendum
 semper sit. *ibid.* n. 3. 4. & 5.

Sigillum violans aliquid contra eum op-
 ponere non potest. p. 94. n. 6.

Sigillandi munus apud Cancellarios Ec-
 clesiasticos residet. *ibid.* n. 7.

Simonia.

Simonia non committitur nisi jus, titu-
 lus, functio, vel Sacramentum medi-
 ante pretio detur. p. 161. n. 12.

Simonia non committitur si Parochus
 cum Parochiano conveniat de pretio
 pro decimis, & alijs juribus parochia-
 libus. *ibid.* n. 13.

Spes.

Spes restitutionis à Principe impetran-
 dæ an ita consideranda sit sicut spes
 possiliminij. p. 233. n. 3. 5.

Spes restitutionis impetrandæ non at-
 tenditur, quia est de jure speciali.
ibid. n. 5.

Statutum.

Statuta Ecclesiarum excludentia des-
 cendentes ab Hebræis, Indis, &c.
 strictè sunt interpretanda. pag. 28.
 num. 16.

Stylus.

Stylus contra legem non debet observa-
 ri. p. 130. n. 31.

Stylus Rotæ debet observari in Curia
 Romana, sed extra eam non obligat.
ibid. n. 32.

Stylus inhibitionis temporalis est contra
 dispositionem Concilij Trid. *ibid.*
 n. 33.

Stylus Regni Castellæ super observa-
 tione inhibitionis temporalis non ex-
 tenditur ad Regnum Portugallia.
ibid. n. 34.

Stylus à modernis in judicando frequen-
 tius observatus omninò sequendus
 est. p. 326. n. 58.

Substitutio.

Substitutio pupillaris facta à patre qui
 deinde captus apud hostes decessit, an
 sustineatur, si impubes filius in civi-
 tate moriatur. p. 283. n. 2. & seqq.

Substitutio pupillaris filio instituto fa-
 cta, an confirmetur si pater apud ho-
 stes decedat. *ibid.*

Substitutio pupillaris exhæredato facta
 ita valet ac si instituto fieret. p. 284.
 & seq. n. 8. & 9.

Vide in verbo *Tabulæ pupillares.*

Superfessoria.

Superfessoria decreta ad tempus an de-
 beat observari ante transportatio-
 nem actorum. p. 128. n. 3.

Vide in verbo *Inhibitio.*

Superfessoria temporalis observatur de
 stylo Regni Castellæ, sed secus in
 Regno Portugallia. p. 130. n. 34.

Superfessoria quoad tempus non desinit
 esse perpetua quoad effectum. *ibid.*
 & seq. n. 35.

Superfessoria nulla est quando decerni-
 tur cum potestatis defectu. pag. 131.
 num. 1.

Superfessoria adhiberi non potest nisi
 executioni paratæ, nec verificari
 potest, nisi executione non facta. pag.
 133. n. 8. & 9.

Vide in verbo *Inhibitio.*

T

Tabulæ pupillares.

TAbulæ pupillares an confirmetur
 legis Corneliae fictione, quæstio
 difficilis est. p. 283. n. 1.

Tabulæ pupillares tunc solum valent
 quando impubes in potestate patris
 repe-

reperitur tempore mortis patris. *ibid.*
num. 2.

Vide in verbo *Substitutio.*

Tabulæ pupillares an confirmentur per mortem patris apud hostes evenientem, si impubes ab eo exhæredatus fuerit. p. 284. n. 6. & 7.

Tabulæ pupillares an confirmentur, si prius impubes in civitate decedat quàm pater apud hostes. p. 285. n. 11. & 12.

Tabulæ secundæ ita valent si prior impubes in civitate decedat, deinde pater captus apud hostes, ac si econtrà accideret. *ibid.* n. 14.

Tabulæ pupillares an confirmentur quando pater sibi & filio impuberi condidit testamentum, si deinde pater in civitate moriatur, & filius postea ab hostibus capiatur, & apud eos decedat. p. 286. n. 19. & seqq.

Tabulæ pupillares evanescent quando pater sibi & filio testamentum condidit, deinde filius impubes captus fuit, & apud hostes decessit, & tandem pater in civitate. p. 288. n. 31. 32. & 33.

Tabulæ pupillares an per legem Corneliam confirmentur, quando pater sibi & filio pupillo testamentum in civitate fecit, & ambo ab hostibus deinde capiuntur, apud quos decedunt, prior pater, & postea filius. *ibid.* n. 34.

Tabulæ pupillares sui hæredis existentia confirmantur. p. 289. n. 38.

ut Tabulæ pupillares in supradieta proximè specie confirmentur, requiritur ut prior pater moriatur. p. 290. n. 41. & 42.

Testamentum.

Testamentum potest incipere valere cessante impedimento, quod ejus irritationi causam dederat. pag. 211. & seq. n. 17.

Testamentum rumpitur etiam quasi agnatione posthumi. pag. 223. & seq. n. 190. & 191.

Testamentum filiifamilias non potest valere. p. 247. n. 128.

Testamentum filij factum durante patris deportatione sustinetur. *ibid.* n. 129.

Testamentum jure factum quandonam

rescindatur, vel non, jure testamenti faciendi desinente in testatore. *ibid.* & n. 130.

Testamentum filiifamilias factum durante patris captivitate rescinditur patre reverso; secus verò factum durante deportatione, patre restituito. *ibid.* n. 131.

Testamentum rumpitur quod prius valere dicebatur. p. 280. n. 19.

Testamentum nullum esse nato posthumo, quomodo sit intelligendum. *ibid.* n. 20.

Testamentum captivi patris rumpitur nato posthumo, fictione legis Corneliæ. *ibid.* n. 21. & 22.

Testamentum rumpitur nato posthumo Corneliano; secus verò nato & mortuo posthumo Vellejano. *ibid.* n. 23. & 24.

Testamentum pupillare sicut cætera per legem Corneliam confirmare debuit. p. 287. n. 25.

Testamentum quare rumpitur posthumi agnatione potius quàm codicillis. p. 303. n. 54.

Testamento rescisso hodie legata & libertates conservantur, & sola hæredis institutio vitiatur. p. 305. n. 59.

in Testamento relicta, quæ pro scriptis habentur, quandonam sine onere remaneant, vel cum onere. *ibid.* n. 60. 61. & 62.

in Testamento relicta triplici modo deficere possunt. p. 306. n. 67.

Vide in verbo *Relicta.*

Textus.

Textus in cap. *cum Matthæus*, de hæret. explicatur, & declaratur in quibus procedat. p. 88. n. 9. & seqq.

Textus in cap. 1. de privileg. in 6. explicatur. p. 111. n. 2. & seqq.

Textus in cap. *Volentes*, & dispositio Concilij Trid. non habent locum in Religiosis exemptis. p. 115. num. 23. & seq.

Textus in cap. *Romana*, renovatur per Decretum Concilij Trid. p. 128. n. 13. & 14.

Textus in l. *cum non redemptam*, C. de posthum. revers. interpretatur. p. 202. num. 53.

- Textus in l. in bello, ff. de captiv. & post-
lim. revers. explicatur. p. 203. n. 56.
& seq.
- Textus in l. Transfugam, ff. de acquir.
rer. dom. elucidatur. p. 204. num. 67.
& seq.
- Textus in l. non dubito, ff. de captiv.
emendatur. p. 205. n. 90. & 91.
- Textus in l. Gallus, §. vienaum, ff. de
liber. & posthum. explicatione dona-
tur. p. 213 n. 39. & seqq.
- Textus in l. cum hæres, ff. de acquir. hæ-
red. exponitur. p. 216. n. 74. & seq.
- Textus in l. 1. C. de postlim. revers. latè
explicatur. p. 230. & seq. num. 89. &
seqq.
- Textus in l. si necem, §. si deportatus, ff.
de bonis libertorum, interpretatio tra-
ditur. p. 233. n. 1. & seqq.
- Textus in l. 1. §. si ex tribus, ff. de honor.
possess. contra tab. explicatur. ibid.
num. 2.
- Textus in l. solent, ff. de aliment. & ci-
bar. legat. conciliatur cum l. Lega-
tum, ff. de cap. min p. 234. n. 16. & 17.
- Textus in l. fin. ff. de duob. reis, quomo-
do sit interpretandus. p. 235. n. 32.
- Textus in l. cognitionum, §. Consumitur,
ff. de var. & extraord. cognit. expli-
catur. p. 236. & seq. n. 37. & seq.
- Textus in l. fin. Cod. de sent. pass. iterum
perpenditur. p. 246. n. 123.
- Textus prædictus iterum ponderatur, &
quæstionis resolvitur traditur. p. 247.
num. 127.
- Textus in l. si quis ingenuam, ff. de cap-
tiv. explanatur. p. 250. n. 1. & num 8.
& seqq.
- Textus in l. si quis prægnante, ff. de cap-
tiv. explicatur. p. 252. n. 24. & seqq.
- Textus in l. idem est, ff. de vi, & vi ar-
mat. & in l. ult. ff. uti possid. quomodo
sint intelligendi. p. 256. n. 54.
- Textus in l. peregrè, ff. de acquir. possess.
quomodo intelligatur. p. 258. n. 65. &
66 & p. 262. n. 98. & seqq.
- Textus in l. §. si servus, cum lege si cui,
ff. de liber. caus. ibid. n. 105.
- Textus in l. liber homo, ff. de acquir. rer.
dom. ponderatur. p. 263. n. 107.
- Textus difficilis in l. servi & filij, §. quæ-
situm, ff. de furt. explicatur. pag. 264.
& seq. n. 116 & seqq.
- Textus in l. si servus, §. servi autem, ff.
ad leg. Aquil. ponderatur. p. 265. num.
125. & seq.
- Textus in l. cum hæres, ff. de acquir.
possess. pertenditur. p. 275. n. 200.
- Textus in l. si ea res, §. uterque, ff. de
act. empt. exponitur. p. 276. n. 205.
- Textus in l. 2. §. fin. de precario, nullo
modo probat possessionem quid juris
esse. ibid. n. 207.
- Textus in l. captum, C. de postliminio re-
versis, expenditur. p. 278. n. 9.
- Textus in l. Lege Cornelia, ff. qui testam.
facere poss. examinatur. pag. 279 n. 10.
& 11.
- Textus in l. si necem, §. 1. ff. de con. liber-
tor. interpretatione donatur. ibid.
num. 13.
- Textus difficilis in l. si quis uxorem, ff. de
injust. rupt. explicatur. pag. 280. n. 17.
& 18.
- Textus in lege impuberem, §. 2. ff. ad
leg. Cornel. de fals. ratio perpenditur.
p. 282. & seq. n. 29.
- Textus in vers. planè, legis si pater, vera
lectio defenditur. p. 287. n. 24. & 25.
- Textus in l. quod si filius, ff. de captiv. af-
feritur & exponitur. p. 288. n. 34.
- Textus in l. 1. Cod. si amiss. caus. testam.
expenditur. p. 296 n. 7.
- Textus in l. si Titio & Marcio, ff. de legat.
2. affertur. p. 297. num. 15. & p. 298.
num 24.
- Textus in l. 1 §. illud, ff. de legat. 3. ex-
ponitur, & examinatur Fabriana ad
eum emendatio. p. 299. n. 25. & seqq.
- Textus in l. 2. §. ult. ff. de suis & legit.
hæred. perpenditur. ibid. n. 31.
- Textus in l. quidam, in princ. & §. 1. ff.
de jur. Codicill. proponitur. pag. 308.
n. 34 35. & 36.
- Textus in l. non justum, C. ad Senatus-
cons. Trebell. species affertur. p. 302.
num 46
- Textus in l. civitatibus, §. 1. ff. de legat.
1. expenditur. p. 305. n. 63.
- Textus in l. item veniunt, §. avi Senatus,
ff. de hereditatis petit. elucidatur. pag.
308. n. 90 & 91.
- Textus in l. Celsus, Cod. de caduc. toll. ex-
penditur. p. 309. n. 98. & seq.
- Textus

Textus in l. si plures, ff. de legat. 3. interpretatur. p. 310. n. 108. & seqq.
 Textus in §. id quod ex substitutione, legis
 1. ff. ad leg. Falcid. perpenditur. pag. 312. n. 118. & p. 314. n. 135. & seqq.
 Textus in l. si quis à liberis, §. utrum, ff. de agnosc. liber. species & sensus proponitur. p. 317. n. 4 & p. 318. n. 8.
 Textus in l. ex duobus, §. fin. ff. de negot. gest. p. 317. n. 6.
 Textus §. cum filius 6. Inst. de hered. que ab intest. defer. ponderatur. pag. 318. num. 7.
 Textus in cap. 1. de cohab. cler. & mulier. & in cap. cum quidam, §. fin. de jurejur. quid statuant ostenditur. ibid. n. 11. & 12.
 Textus in l. mutus, §. 1. ff. de jur. dot. expenditur, & in l. cum plures, §. fin. ff. de administr. tutor. pag. 319. n. 17. & 18.
 Textus in l. si instituta, §. de inofficioso, ff. de inoffic. testam. perpenditur. ibid. num. 21.
 Textus in l. Titio centum, ff. de condit. & demonstr. explicatur. p. 321. n. 29.
 Textus in l. ex duobus, §. fin. ff. de negot. gest. species proponitur. p. 323. n. 39.
 Textus in l. si patrono, C. de negot. gest. proponitur. p. 324. n. 41.
 Textus in §. cum filius, Inst. de hered. que ab intest. deferunt. in quibus procedat. ibid. n. 42.
 Textus in l. fratri, C. de inoffic. testam. consideratur. ibid. n. 43.
 Textus in l. si quis à liberis, §. utrum ff. de liber. agnosc. procedit respectu ascendentium, & descendentium; secus verò respectu transversalium. ibid. n. 44.
 Textus in cap. 1. de cohabit. clericor. & mulier. vera mens aperitur. ibid. num. 46. & seqq.
 Textus in cap. cum quidam, §. fin. de jurejur. interpretatur. p. 325. n. 50.
Thesaurus.
 Theauri proprie dicti variæ definitiones. p. 258. n. 65 & 66.
 Theauri inventi dominium ad quem pertineat. ibid. n. 67 & seqq.
 ad Theaurum veniendum magicæ artes non debent adhiberi. ibid. n. 69.

Thesaurus in alieno fundo inventus an domino fundi, an inventori acquiratur. ibid. & seq. n. 70 & 71.
 Thesaurus magicis artibus inventus ad quem pertineat. p. 258. n. 72. & 73.
 Thesaurus in loco publico, Cælaris, civitatis, vel fisci inventus cujus sit. ibid. n. 74.
 Thesaurus in loco sacro, vel religioso inventus, an totus inventori acquiratur. ibid. n. 75. & seqq. & p. 260. n. 81. & 82. & seqq.
 Thesaurus attentata ratione naturali totus inventori acquiri debet. pag. 259. num. 79.
 Thesaurus inventus in locis publicis, qui non sunt in alicujus dominio, totus inventori acquiratur. p. 260. n. 80.
 Theauri possessor an talis esse desinat, si condita pecuniâ peregrè profectus sit, & reversus locum in quo condidit non recognoscat. pag. 261. n. 89. & 90. & seqq.

Transfuga.

Transfugis postliminium denegatur. p. 204. n. 63. & 66.
 Transfuga quis sit, definitur. ibid. n. 64. & 65.
 Transfugarum pœnæ variæ recensentur. ibid. n. 69. & seqq.
 Transfugæ servo postliminium, sed non filiofamilias datur, & quare. ibid. n. 77. & seqq.

Triennium.

Triennium viduis concessum fuit antequam cœlibatus pœnis plecterentur. p. 227. n. 66.
 Triennium mulieribus concessum à quo tempore currebat. ibid. n. 67.
 Triennium in favorem mulierum præscriptum fuit, & quinquennium in favorem virorum. p. 229. n. 77. & 78.

Tutor.

Tutor ab hostibus captus reversus jure, postliminij tutelam recuperat. p. 208. n. 122.

V

Verbum.

Verbum nihil agitur, quid importet apud prudentes. p. 215. n. 72. & 73.

Verba, *Ea conditione hæreditatem adierunt*, quid significant, ostenditur. p. 219. n. 123.

Verbum *Interest*, in §. *hæreditatem*, quid significet. p. 241. n. 70.

Verbum *Exulandi*, deportationem arguit. p. 242. n. 86.

Verba *quod enim videor possidere, &c. in §. illud quæsitum*, legis *servi & filij*, ff. *de furt.* exponuntur. p. 266. n. 129. & seq.

Verbum *peculium*, unde ita sit dictum. p. 268. n. 146.

Verbum *videtur*, plerumque non quod verè, sed quod improprie & fictè est denotat. p. 285. n. 13.

Verbum *quomam*, sæpe in jure eundem sensum facit ac verbum *quamquam*. p. 287. n. 26.

Verba ultima §. *illud*, legis *1. ff. de legat. 3.* explicantur. p. 299. n. 30.

Verbum *Onus*, quam significationem habeat in jure:

Vide in verbo *Onus*.

Vicarius.

Vicariæ an provideantur ad liberam collationem Ordinarij, an verò ad nominationem eorum in quorum Ecclesijs consistunt. p. 159. n. 60.

Vicarius Generalis, vel Provisor Archiepiscopi, aut Episcopi & Capituli, Sede vacante censetur Ordinarius, & seclusa speciali commissione potest matrimonijs interesse, & alijs licentiam assistendi concedere. pag. 173. n. 10.

Virtus.

Virtus est origo & causa totius nobilitatis: exaltat, & nobilitat genus. pag. 31. n. 1.

Visitatio, & Visitator.

Visitationis antiquitas commendatur. p. 347. n. 1.

Visitationis exempla tam ex novo quam

veteri Testamento referuntur. *ibid.* Visitatio etiam apud Magistratus politicos visitata, & in Ecclesia varijs Canonibus statuta. *ibid.*

Visitatio est de juribus Episcopalibus. p. 348. n. 3.

Visitatio præscribi non potest possessione immemoriali, contraria etiam non obstante. p. 351. n. 21. & 22.

de Visitacionis materia. p. 352. n. 26.

Visitatores ab Episcopis constituti obtinent jus visitandi. p. 350. n. 17.

Visitatores Capituli Sede vacante possunt visitare etiam Ecclesias exemptas. p. 351. n. 18.

Visitator potest petere etiam sibi exhiberi libros visitationum præteritarum. *ibid.*

Visitatores vim inferre possunt Regularibus visitationem impedire molientibus. *ibid.* n. 23.

Visitator specialis si fuerit deputatus à Papa, an possit visitare Episcopus: & quid Sede Episcopali vacante. p. 352. n. 27.

Usucapio.

Usucapio non potest dari, nec inchoari sine possessione. p. 252. n. 29.

Usucapio non datur sine continua possessione. p. 253. n. 31.

Usufructuarius.

Usufructuarij, coloni & similes quomodo possidere dicantur. p. 255. n. 51. & 52.

Usufructuarius & colonus non sibi, sed alijs possident. *ibid.* n. 53.

Usufructuario competunt interdicta *unde vi*, & *uti possidetis*, respectivè ad possessionem. p. 256. n. 54. 55.

Usufructuarius fundum domino, non sibi possidet; usumfructum verò sibi, non domino. *ibid.*

Usufructuarius servi acquirit quæ servo sui contemplatione relicta sunt, non dominus. p. 267. n. 137.

Usufructuarius potest servo jubere, ut hæreditatem sui contemplatione servo relictum adeat. *ibid.* n. 139. & 140.

Usufructuarius servi quomodo possit acquirere per servum quem non possidet. *ibid.* n. 141. & seq.

Ususfructus.

Ususfructus liber in bonis adventitijs filijfamilias patri acquiratur. p. 270. n. 160. & seqq.

Ususfructus in multis casibus patri non acquiratur in rebus adventitijs filij. ibid. n. 164. & seqq.

Ususfructus filiofamilias ab aliquo relictus an patri acquiratur. pag. 272. n. 177.

Ususfructus non potest dari ususfructus. ibid. n. 181.

Ususfructus nunquam recidit in Ficum, neque caduci, neque quasi ca-

duci jure.

Uxor.

Uxor captivi etsi maxime velit in matrimonio non est. p. 225. n. 33.

Uxor quandonam misso repudio divertisse videbatur. p. 226 n. 47.

Uxor intra annum luctus nubens quibus pœnis olim plectebatur. p. 228. num. 71.

Uxor captivi attento jure canonico non potest ad aliud matrimonium convolare quamdiu maritus vivit. p. 229. n. 81.

FINIS LAUS DEO.



1607. n. 32

Uxor capiti ex dextris, velle in im-

pressionem non est. P. 227. n. 33.

Uxor mandoniam nullo repudio divo-

ritate videtur. P. 227. n. 34.

Uxor inter amicum factis nuptiis de-

his pariter omni plectebatur. P. 228.

Uxor quodvis nuptio sine canonico

potest ad aliud matrimonium

convolvenda dicitur. P. 228. n. 35.

FINIS LAUS DEO.



Uxor inter amicum factis nuptiis de-

his pariter omni plectebatur. P. 228.

Uxor quodvis nuptio sine canonico

potest ad aliud matrimonium

convolvenda dicitur. P. 228. n. 35.

Uxor inter amicum factis nuptiis de-

his pariter omni plectebatur. P. 228.

Uxor quodvis nuptio sine canonico

potest ad aliud matrimonium

convolvenda dicitur. P. 228. n. 35.

Uxor inter amicum factis nuptiis de-

his pariter omni plectebatur. P. 228.

Uxor quodvis nuptio sine canonico

potest ad aliud matrimonium

convolvenda dicitur. P. 228. n. 35.

Uxor inter amicum factis nuptiis de-

his pariter omni plectebatur. P. 228.

Uxor quodvis nuptio sine canonico

potest ad aliud matrimonium

convolvenda dicitur. P. 228. n. 35.

Uxor inter amicum factis nuptiis de-

his pariter omni plectebatur. P. 228.

Uxor quodvis nuptio sine canonico

potest ad aliud matrimonium

convolvenda dicitur. P. 228. n. 35.

Uxor inter amicum factis nuptiis de-

his pariter omni plectebatur. P. 228.

Uxor quodvis nuptio sine canonico

potest ad aliud matrimonium

convolvenda dicitur. P. 228. n. 35.

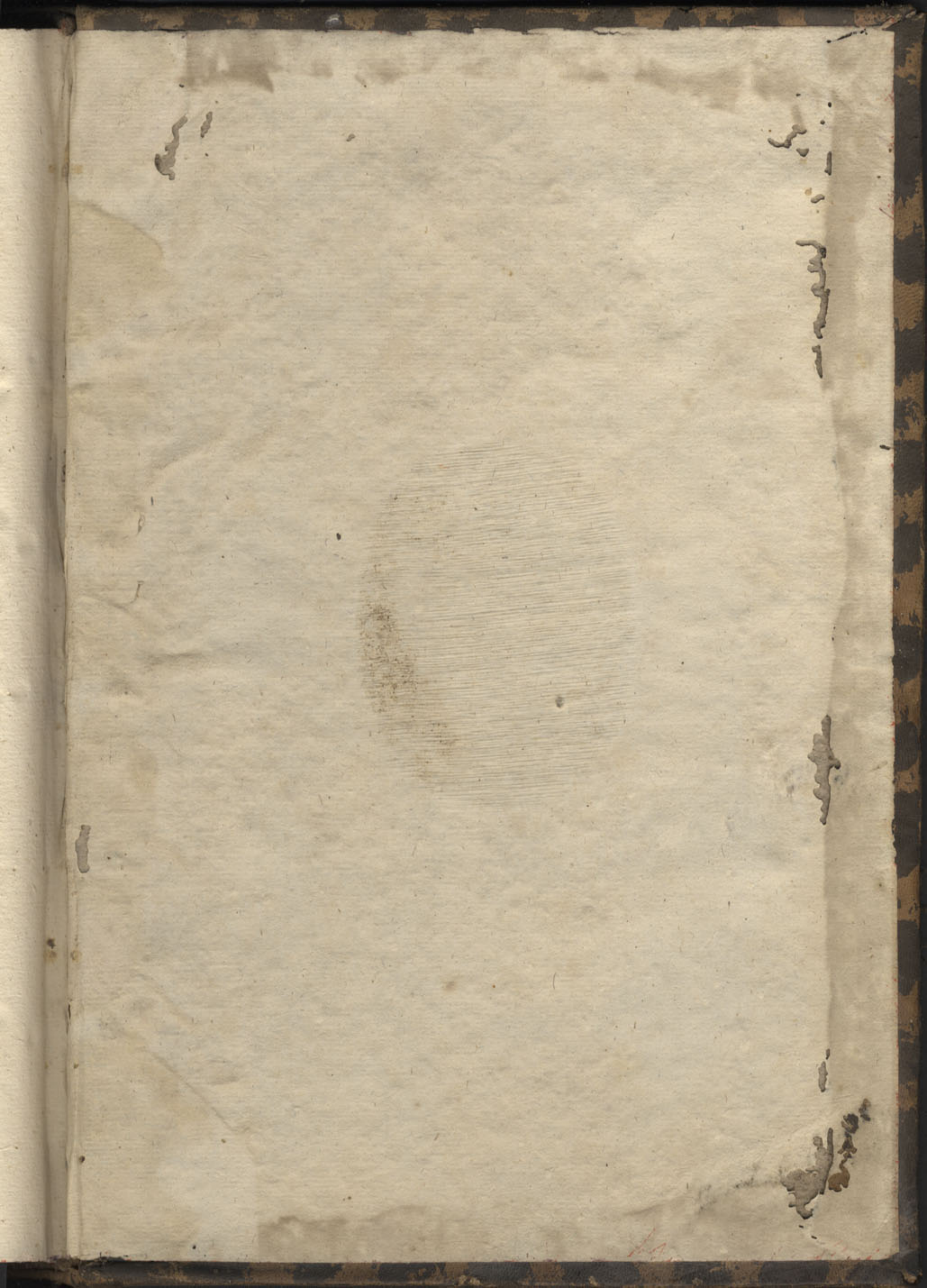
Uxor inter amicum factis nuptiis de-

his pariter omni plectebatur. P. 228.

Uxor quodvis nuptio sine canonico

potest ad aliud matrimonium

convolvenda dicitur. P. 228. n. 35.





REGAS:
DI COMPTI
OFVSCSEL
PAPA VACAN

Casa
Gab.
Est.
Tab.
No